

ZASAVSKI

vestnik

LETO VI. — ST. 25.

TRBOVLJE, 24. junija 1953

GLASLO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZASAVJA

Zanimivosti s skupščine Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje v Trbovljah

Na III. redni skupščini Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje v Trbovljah, ki se je vršila preteklo sredo popoldne v okrajni dvorani, so bili na podlagi prečitanih poročil izvršnega odbora zavoda in predlogov članov skupščine sprejeti razni važni sklepi. Ze samo poročilo predsednika tega zavoda, tov. Toneta Aliča je pokazalo, kako važno delo opravlja ta socialna ustanova.

Izvršni odbor zavoda je imel od zadnje skupščine 18. sej. Poleg obravnavanja vseh tekočih zadev in vprašanj je ta odbor sklenil nastavitvi kontrolorje bolnikov za Trbovlje, Hrastnik in Radeče. Na sektorju Zagorje že opravlja tako službo uslužbenec, ki ga je postavil tamkajšnji rudnik. Ze v kratkem času svoje službe so ti kontrolorji naleteli na »bolnike«, ki so svoj bolniški dopust izrabljali za dela na polju, za gradnjo hiš itd. Razumljivo je, da je zavod vsem tem ljudem odvzel bolniško oskrbnino.

Eksekutivni odbor te ustanove je reševal tudi vprašanje pokojnih vdovam, ki še niso stare 45 let. Po Uredbi z dne 13. I. 1953 bi vdove, ki še niso dosegle navedene starosti, izgubile pravico do pokojnine. Te vdove bodo še dobivale svojo pokojnino, če bodo to predlagali izvršni odbori okrajnih zavodov za soc. zavarovanje. Glede ostalih vdov, ki so zaradi prenizke starosti še prej izgubile pravico do pokojnine, ali je pa sploh niso prejemale, je pa položaj še težavnejši, ker država ob času še nima toliko sredstev, da bi vsem vdovam priznala pravico do uživanja pokojnine. To vprašanje se še rešuje in o tem problemu še ni dokončnih sklepov.

Vse večjo pozornost pa bomo morali posvečati raznim nesrečam pri delu, kajti v času od januarja do aprila letošnjega leta smo zaradi bolezni zavarovancev izgubili 66.864 dni, zaradi nezgod pri delu pa 15.832 dni, ki pomenijo veliko izgubo v produktivni, prav tako pa veliko breme za socialno zavarovanje in z njim za našo ljudsko skupnost.

Za prejemanje pokojnin oziroma invalidnin je bilo letos vloženo 689 prijav. Od teh je rešeno 422 vlog. Med nerešenimi prijavami gre večinoma za ljudi, ki še opravljajo svojo službo. Za pravico prejemanja otroških določen je pa bilo izdano 5137 odločb. O tej zadevi je eksekutivni odbor zavoda podrobno razpravljal in ugotovil, da pri ljudeh, ki imajo nad 2 ha obdelovalne zemlje, predloženi podatki niso v vseh primerih resnični in točni, kajti te navedbe so tu in tam že stare nad 100 let in danes ne ustrežajo več dejanskemu položaju.

Od predlogov za klimatsko zdravljenje, ki jih je bilo vloženo 190, je izvršni odbor zavoda ugodno rešil 150 vlog. Med prosilci je 113 delavcev, 28 uslužbencev in 9 upokojencev.

V diskusiji je skupščina obravnavala tudi vprašanje novih prostorov, ki jih potrebuje Okr. zavod za soc. zavarovanje. Zavod je v zadnjem času prevzel še nalogo izplačevanja vseh pokojnin in invalidnin za naš okraj — prostorov, ki so potrebni za izplačilno službo zavoda, pa trenutno ni pri rokah. Ker so stroški za pokojninsko službo doslej v celoti obremenjevali Republiški zavod za soc. zavarovanje, je pravilen sklep skupščine, da naj ta zavod refundira okrajnim zavodom del stroškov, ki jih bodo imeli za to dodatno delo.

Skupščina se je ukvarjala tudi z vprašanjem zvišanja dnevnice bolnikom, ki potujejo na specialne zdravniške preglede. V okviru razpoložljivih sredstev se ljudem, ki odhajajo na take preglede dovolijo sledeče dnevnice: a) za zavarovance in spremljevalce 400 din, b) za družinske člane, starejše od 10 let 240 din, c) za družinske člane od 2 do 10 let pa dnevne 120 din. Družinski članom do dveh let starosti se te dnevnice ne izplačujejo. Bolnikom, ki potujejo v bolnišnico, v zdravilišče ali pa odhajajo na klimatsko zdravljenje, se pa priznajo te dnevnice: 240 din za zavarovance in družinske člane nad 10 let, za družinske člane od 2

do 10 let pa 120 din. Na predlog predsednika zavoda tov. Aliča se sprejme predlog, da se z izvajanjem tega sklepa počaka do objave odločbe o zvišanju dnevnice bolnikom v Uradnem listu.

Prav tako je skupščina sprejela predlog o spremembi višine pogrebne, ki jih izplačuje socialno zavarovanje v obliki enomesečne plače oziroma pokojnine. Ker so pa ti stroški največkrat precej enaki in so nekateri zavarovanci dobivali višjo pogrebno kot so povprečno znašali pogrebni stroški, gre predlog za tem, da se določijo maksimalne in minimalne pogrebne. Predlog se vložil na pristojno mesto, da se zadevna zakonska določila ustrezno spremenijo.

Kakor smo že omenili, je potrebna uvedba kontrole bolnikov, zlasti zaradi »bolnikov«, ki so izkoriščali socialno zavarovanje. Navedli smo, da je ta kontrola že našla »bolnike« pri poljskih delih, pri zidanju hiš in podobnih delih. Živimo in delamo v socialistični državi. Poudarimo ob tej priliki, da socializem ni samo znanstveno vprašanje, marveč še v večji meri moralno vprašanje. Če bomo imeli stalno pred očmi, da je socializem predvsem vračanje morale, se bomo z velikansko hitrostjo približali uresničitvi idealov tega svetovnega naza.

Enako bo treba tudi v naših podjetjih več pozornosti ne samo glede preprečevanja nezgod pri delu, marveč tudi pri preprečevanju takih nesreč. Zgodilo se je namreč, da se je neki zavarovalec v vinjenem stanju ponesrečil z biciklom. Podjetje je na na podlagi lažnih pričevanj vedlo, da se je zavarovalec ponesrečil pri delu.

Istotako je skupščina sprejela predlog, naj podjetja ne silijo v pokoj močnih in zdravih delavcev, ki so sicer izpolnili pogoje za doseglo polne starostne pokojnine, ako bi ti še radi delali in nočejo biti skurnosti v breme. Tudi tukaj lahko rečemo, da je socializem prvenstveno

no moralno vprašanje, na kar tako radi pozabljamo. Ne tirajmo vendar ljudi, ki bi se radi delali in se s pridnostjo svojih rok sami preživljali, v breme naše socialistične skupnosti! O tem vprašanju naši listi vse premalo pišejo.

Skupščina je tudi ostro obsodila vse dolžnike socialnega zavarovanja, zlasti privatne obrtnike, ki so v zaostanku za velike vsote glede vplačila prispevkov za socialno zavarovanje, saj je teh zaostankov v našem okraju skoraj za pol milijona dinarjev. Nekateri dolžniki je zavod prijavil sodišču s predlogom, da jih sodno rubi, pri drugih bo pa uvedel upravno-politično izterjavo dolga. Ti dolžniki so v našem okraju n. pr. Lojze Robavs, mizar v Čemšeniku, Julij Kovarčič, mizar v Radečah, Ivan Cestnik, mizar v Trbovljah.

Redna letna konferenca Socialistične zveze okraja Trbovlje

V nedeljo, 21. junija, je bila v Trbovljah v dvorani OLO redna letna konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva našega okraja. Udeležilo se je 120 izvoljenih delegatov ter povabljeni gosti. Navzoč je bil tudi član CK ZKS tov. Ivan Bratko.

Pred začetkom konference so navzoči počastili spomin pokojnega Borisa Kidriča z enominutnim molkom. Na konferenci je govoril o posameznih družbenih, političnih in gospodarskih vprašanjih sekretar Okrajnega komiteja ZKS Trbovlje tov. Viktor Kovač — o delu SZDL v okraju je pa poročal sekretar okrajnega odbora Socialistične zveze tov. Janez Jesenšek. Lepo je prikazal pomen in vlogo SZDL tov. Ivan Bratko, član CK ZKS.

Na osnovi izbranih poročil je sledila živahna razprava, ki je pobilje osvetlila nekatera vprašanja s stvarnimi primeri dela v posameznih občinah okraja. Sledila je izvolitev novega okrajnega odbora SZDL, ki šteje 35 članov, in petčlanskega nadzornega odbora, v katerega so bili izvoljeni najboljši člani Socialistične zveze iz posameznih občin, ki so s svojim delom pokazali, da so vredni zaupanja vsega članstva.

Po sprejetju zaključkov o bodočem delu SZDL okraja Trbovlje so zborovalci poslali pozdravno brzojavko sekretarju OK ZKS tov. Mihi Marinku. — Pobilje poročilo o tej konferenci bomo prinesli v prihodnji številki našega lista.

Vsi naročniki »ZASAVSKEGA VESTNIKA« s poravnano naročnino, so od 1. julija 1953 zavarovani.

Za slučaj smrti za 10.000 din. zaradi invalidnosti za 20.000 din.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

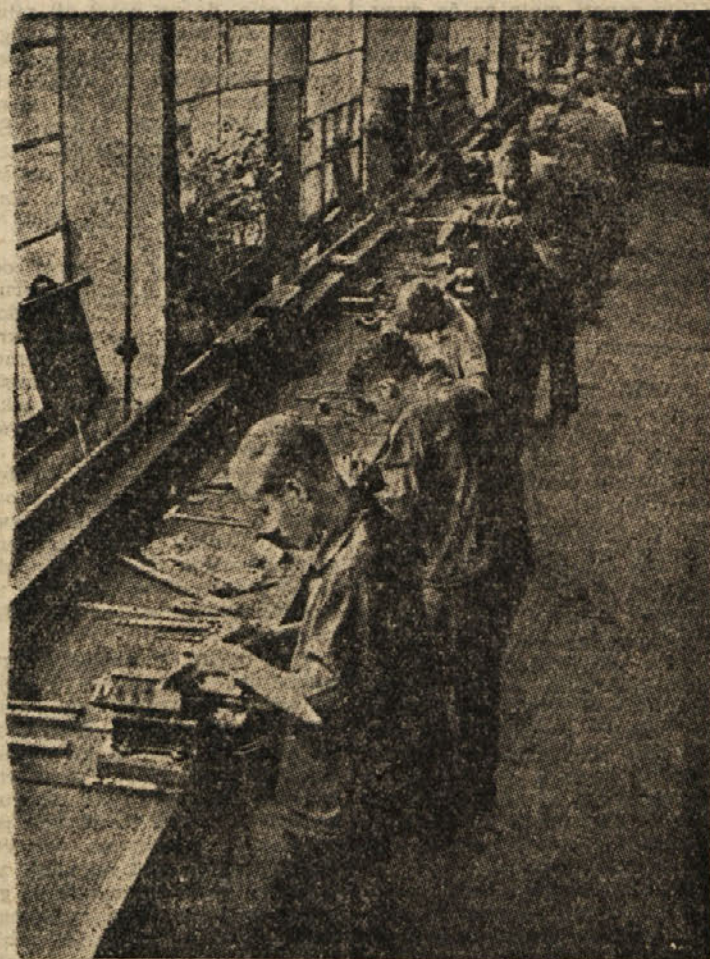
Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Podrobna navodila glej v prihodnji številki.

Bodoči mojstri

Ob zaključku šolskega leta na Industrijski rudarski šoli v Zagorju

Malokdo ve, da je v Zagorju ena izmed največjih industrijskih šol rudarske stroke v Sloveniji. Ta šola je bila ustanovljena takoj po osvoboditvi leta 1945.

Večina rudarskih učencev stane v šolskem internatu. Šolanje traja 3 leta izmenoma v praktičnem in teoretičnem pouku v šoli in šolskih učnih delovnih delnicah na dnevu in v jami. Pouk se vrši pod vodstvom priznanih pedagoških ter strokovnih učiteljev in inštruktorjev.

V minulem tednu je po uspešno opravljenih strokovnih izpitih zapustila šolo nova generacija mladih rudarjev. Vsi se bodo vključili v proizvodnjo in v praktičnem življenju s pridom uporabljali znanje, ki so si ga pridobili v rudarski šoli.

Poleg dviga strokovne sposobnosti rudarjev pa ima Industrijska šola v Zagorju za rudarski revir tudi kulturnoprosvetni pomen. Strokovno šolanje in višja splošna izobrazba rudarjem, očetom današnjih učencev nista bila omogočena.

Danes pa lahko mladi rudar — absolvent Ind. rudarske šole — svojo nadarjenostjo in pridnostjo z nadaljnjim šolanjem na srednjih in visokih šolah doseže najvišjo strokovno izobrazbo.

Ob zaključku šolskega leta je vodstvo šole v soboto 20. t. m. v domu »Partizana« priredilo za

letošnje absolvente tradicionalno rudarsko prireditev »Skok čez kožo«. S tem starim rudarskim obredom je bilo 23 mladih rudarjev sprejetih v rudarski stan.

A. L.

Skrbi in težave radeških upokojencev

Upokojenci so na svojem sestanku prejšnjo nedeljo sprejeli nova pravila Društva upokojencev in pravilnik o posmrtninskem zavarovanju, poleg tega pa obravnavali še nekaj važnih življenjskih vprašanj, s katerimi se borijo in ubadajo, saj jim prizadevajo mnogo skrbi in preglavic. Predvsem sta to še vedno neurejeno vprašanje prevodne pokojnin in reševanje pritožb, kar se vse prepočasno rešuje. Podružnica Društva upokojencev v Radečah, ki je zelo aktivna, nudi svojim članom vso moralno pomoč in je že mnogokrat uspešno intervenirala. Poleg tega se pa društvo zelo prizadeva, da vključi v svoje vrste vse upokojence in se v številu članstva zelo pozna aktivnost društva, saj ima sedaj že preko 400 članov, kar je hkrati dokaz, da je društvo potrebno in da imajo njegovi člani vanj polno zaupanje.

Vim.

Zloraba verouka v Zagorju

Nedavno smo brali v Zasavskem vestniku izjavo, ki so jih dali duhovniki trboveljskega okraja v zvezi z Zakonom o verskih skupnostih. Marsikdo si je mislil, da tako miroljubne izjave pomenijo korak naprej k izboljšanju odnosov med duhovščino in ljudsko oblastjo. Toda med pisanimi izjavami in delom duhovščine je še vedno razlika, kar nam kaže tale primer:

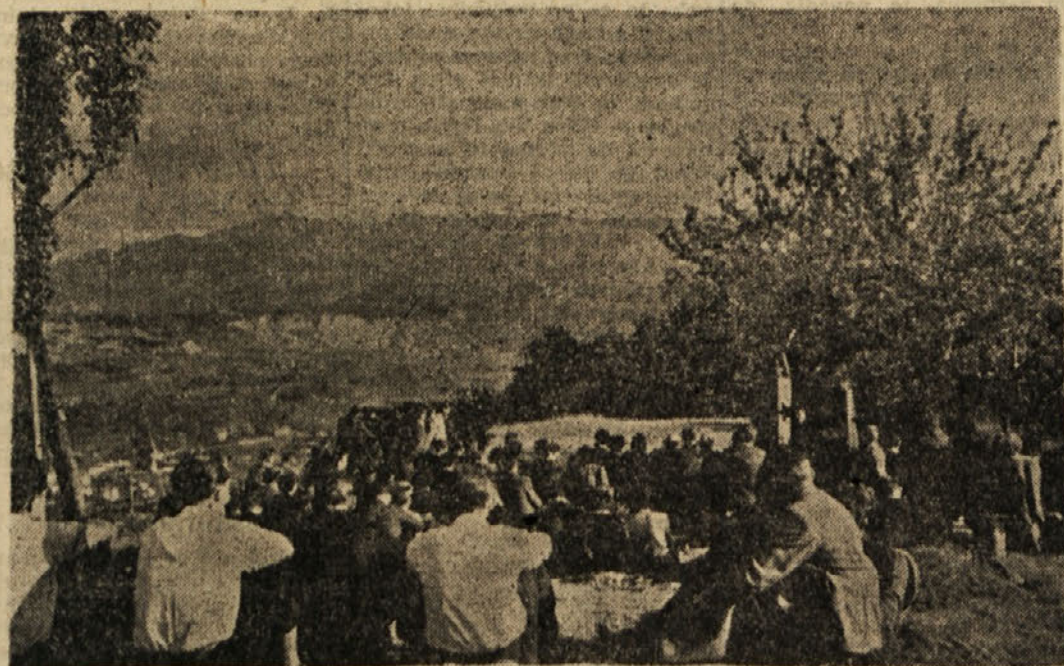
Na zagorski šoli se je priglasilo za počitniško kolonijo in za taborjenje 65 učencev in učenk. Toda ko so se prijavili za to bližale k zaključku, so začele prihajati odgovori, tako da bo šlo v počitniško kolonijo in na taborjenje iz zagorske šole samo 37 učencev in učenk. Ta zadeva je postala sumljiva. Kaj je bil vzrok odpovedim? Posrečilo se je ugotoviti, da je kaplan Anton Smrkolj pri verouku rekel otrokom, da tisti, ki bo šel v kolonijo, ne bo mogel iti k obhajilu, ker se imajo še veliko za naučiti. Na vprašanje nekakega učenca, če smejo vzeti s seboj v kolonijo katekizem, da bi se učili, je dejal, da je to nemogoče in da tega ne smejo.

Ali ta izjava ni bila zloraba verouka? Prav gotovo, toda v fini obliki. S tem je kaplan in-

direktno nakazal, da počitniške kolonije in taborjenje niso za otroke, da niso všeč duhovščini. S tem je tudi vplival na starše otrok, da bodo pridržali svoje otroke doma. Tako postopanje gospoda kaplana kaže prikriti mržnjo do naše ljudske oblasti, kaže nerazumevanje za prizadevanje, da bi otrokom za časa počitnice nudili primerno razvedrilo in počitek v proti naravi ob dobri hrani in strokovnem nadzoru. Ali ni boljše za otroke, da gredo na taborjenje in v počitniško kolonijo, kot pa da bi se v počitnicah brez nadzorstva potepali po cestah in drugod? Gospod kaplan še prav gotovo ni nikdar obiskal ali videl kakšne počitniške kolonije, sicer bi kaj takega ne mogel izjaviti. Cela zadeva močno diši po tem, da bi si duhovščina spet prilastila vzgojo otrok, kot jo je že nekoč imela, ki pa je rodila žalostne sadoze, kar nam dokazujejo zverinstva belogardistov za časa narodno-osvobodilne vojne.

Zelali bi, da bi župni upravitelj Peter Golob prenesel tudi na svojega kaplana misli, ki jih je izrazil v svoji znani izjavi.

Iz navedenega primera vidimo, da moramo biti še vedno budni, in paziti na delo duhovščine.

Slavnostno zborovanje na Kleku

V ZADNJIH DNEH

po svet.

BERLIN. V Vzhodni Nemčiji je prišlo do nemirov, ker prebivalstvo ni moglo več prenašati razmer. V mnogih mestih je demonstriralo nemško delavstvo, v spopadih z vzhodnonemško policijo pa je bilo ubitih več demonstrantov. Med vzhodnim in zahodnim Berlinom je spet sušena neprodilna »železna zavesa«, ki jo čuvajo sovjetski tanki z naperjenimi topovi. Kljub zaporu meje pa še dnevno beže begunci iz vzhodnega predela Berlina. Nemiri trajajo še dalje.

BONN. Francoski visoki komisar André François Ponce je kot predsednik visoke zavezniške komisije predlagal sličice sestanka štirih visokih komisarjev okupacijskih sil Berlina za ta teden. Zahodnonemški sindikati so pa sklicali vse delavce v zahodni Nemčiji, da v torek, 23. t. m., ob 15. uri za 5 minut ustavijo delo, da počaste spomin žrtv, padlih v nemirih v vzhodnem Berlinu.

PARIZ. Vlada kriza traja v Parizu še dalje. Pred kratkim so imeli bivši predsedniki francoskih vlad sejo pri predsedniku Auriolu. Socialisti so na tej seji zahtevali med drugim finančne reforme kakor tudi konec vojne v Indokini s pogajanjmi. Ti predlogi pa niso bili sprejeti.

NEW YORK. Ob postopku južnokorejske vlade, ki je izpustila na svobodo 29.000 severnokorejskih vojni ujetnikov, ki nočejo biti repatriirani, je obsodil generalni sekretar ZN Dag Hammarskjöld to dejanje in naglasil, da so s takim enostranskim aktom oteženi napori Zedinjenih narodov, da bi bila Koreja zedinjena na mirnem načinu.

WASHINGTON. Odbor ameriškega senata za zunanje politične zadeve se strinja s predsednikom Eisenhowerjem v mnenju, da dosedanj poskus zblizovanja Sovjetske zveze z Zahodom niso zadostni in da morajo države sovjetskega bloka pokazati iskrenost svojih namer s konkretnim doprinosom k reševanju preletih mednarodnih problemov kot so Koreja, Avstrija in Nemčija.

ANKARA. Med obiskom grških državnikov s predsednikom vlade Papagosom je bila ugotovljena popolna enotnost stališča v pregledu potrebe po nadaljnji krepitvi kolektivne varnosti in sodelovanja med miroljubnimi državami. Obe državi bosta še nadalje krepili balkanski sporazum, ki je nujen člen v sistemu varnosti miroljubnih držav.

RIM. Rimska vlada je pred demisijsko. V rimskih političnih krogih pa menijo, da namerava dosedanj predsednik De Gasperi sestaviti enostransko vlado, sestavljeno izključno iz članov demokratske stranke.

KAIRO. Nova egiptovska vlada je prisegla v nekdanji kraljevi palači »Abdine«, ki je sedaj uradna rezidenca predsednika republike, predsedniku Nagib. Ministrski svet se sedaj imenuje »Kabinet revolucije« in bo do odstopa iz izraz uporabljal za novo egiptovsko vlado.

LONDON. Britanska vlada bo menda poslala oster protest južnokorejski vladi zaradi izpustitve severnokorejskih ujetnikov. V notih bo ostro obsodila predsednika Južne Koreje zaradi kršitve sporazuma o premirju. Velika Britanija si bo pridržala pravico svobodnega ravnanja pri bodočih vojaških in političnih pogajanjih v Koreji.

Kmetovalci - skrbite za dobro seme!

»Kakršno seme — takšen pridelek.« Ta star kmečki pregovor pač gotovo vsi poznamo, toda le malokdaj se po njem ravnamo. In vendar lahko vidimo vsak dan, ko hodimo mimo njiv, kako očitna razlika je med posevki, ki so zrasi iz dobrega semena, in med takimi, kjer je bilo seme slabo. Posebno ne spodbudna je resnica gornjega izreka zlasti tedaj, ko na isti nivi, na enaki zemlji, pri enakem gnojenju in obdelovanju — mogoče celo, da pri setvi ali sejanju na isti dan posevek iz enega semena bujno uspeva, drugo seme pa morda niti ne vzkači, ali pa raste zanikrno ter ga napadajo najrazličnejše bolezni. Se bolj občutna je pa razlika v jeseni, ko dobro seme dá obilen in kakovosten pridelek, iz slabega semena pa ni kaj dati v kašči ali pa v žep.

Ce hočemo imeti torej od svojih polj, ki jih s tolikim trudom obdelujemo, obilen in dober pridelek, tedaj moramo skrbeti predvsem za dobro seme. To velja za pšenico, rž, ječmen, oves, ajdo in koruzo, prav tako pa tudi za krompir, fižol in vse ostale okopavine.

Za dobro seme lahko kmetovalec poskrbi na več načinov, bodisi da seme kupi ali ga zamenja, bodisi da si ga sam pripravi doma na ta način, da že na polju odbere najboljše in najbolj zdrave rastline in sadike za seme.

Prvi način — nakup ali pa zamenjava semena — je lažji, zahteva manj truda, toda s tem si pomagamo le nekaj časa. Vsako seme namreč, ki ga prenesemo iz kraja v kraj, prvo leto navadno zelo dobro obrodi, drugo leto že manj, tretje leto pa po navadi popolnoma odpove. Tako je treba spet kupovati za drag denar novo seme, ali pa ga iskati naokrog. Zato je mnogo boljši drugi način, to je: odbirati doma na najboljših njivah najboljše rastline, jih posebej spraviti in porabiti za seme. Takšno doma odbrano ali »selekcioniirano« seme bo dalo najbolj zanesljivo dober pridelek za več let — medtem pa moremo zopet odbrati nekaj najboljših rastlin za seme v prihodnje.

Prav polje, ko so vse poljske rastline v najlepši rasti, je čas za odbiro semenskih rastlin, zlasti se pri krompirju. Znamujemo pa seveda le rastline, ki so popolnoma zdrave in imajo najlepšo rast. K vsaki odbrani rastlini postavimo količek, da jo poznamo še v jeseni, ko krompirjevka odmrne, in da jo tako lahko posebej izkopljemo. Tukaj lahko zopet izločimo rastline, ki bi kljub svoji kasni bujni rasti dale majhen pridelek. Takšno »vzdrževalno selekcijo« bodo morala letos vršiti vsa državna in zadruga posesta — čim več naprednih kmetov pa naj bi to delo opravilo prostovoljno, saj bi bilo to samo v njihovo in splošno korist.

Pri pšenici odbiramo najlepše klase — toda ne šele v kozolcu, kot imamo navado, marveč že na njivi, tik pred žetvijo. Če odbiramo v kozolcu, se lahko zgodi, da vzamemo za seme klase, ki so rasli nekeje ob robu njive ali pa na zelo dobro gnojnem mestu, zaradi česar je klasje lepše in daljše, za seme bi pa bilo slabše od drugega. Torej pazite!

Vsak kmet pa ne more odbirati, ker ne utegne vedno, ali pa je njegovo seme slabe in neustrezne vrste. Takšen kmet bo moral seme kupiti ali ga zamenjati. Toda odkod naj ga dobi? Seveda od tistih, ki imajo

dobre sorte in zdrav, čist pridelek. Vsak kmet pa ne more obhoditi celega okraja, da bi zvedel, kje je in kdo ima dobro seme. Zato ima OZZ nalogo, da s posebno komisijo pregleduje vse vrste poljskih posevkov in najboljše prizna za semensko blago, jih odkupi in preko KZ zopet razdeli med v posevke prihajajoče kmete.

Toda tudi OZZ ne ve, kdo vse ima posevke, ki bi bili dobri za seme. Ve samo za tiste pridelovalce, ki jim je letos preko KZ sama dala v pridelavo semenski krompir, oves, pšenico itd. Tega semena bo pa premalo. Razen tega so to večinoma iz drugih krajev uvožene sorte. Pri nas pa imamo — prepričani smo! — še mnogo posevkov raznih kmetijskih rastlin, ki bi bili prav tako ali pa še bolj pripravljeni, da jih uporabimo za seme.

Zato prosimo vse kmetovalce našega okraja, ki imajo kakršne koli kmetijske posevke, zlasti še krompir in pšenico-golico, čiste sorte in zdrave, da jih takoj prijavijo za priznavanje pri svoji domači KZ, ali pa naravnost pri OZZ. S tem bodo koristili svojim sosedom, katerim bodo omogočili priti do dobrega semena, koristili pa tudi sebi, ker bo letos semensko blago, bodisi žito, krompir ali kar koli, občutno dražje kot nesemensko, in bodo dobili pridelovalci priznanih semen še državno premijo — do polovice tržne cene semen!

Da pa bo mogoče vse pridelovalce obiskati, si mora priznati komisija napraviti razpored dela. Da ji bo to omogočeno, mora pravočasno vedeti za vse pridelovalce. Zato je nujno potrebno, da se vsi, ki imate dobro semensko blago in dobro voljo, prijavite pri svojih KZ

takoj! Letos bo samo od kmetovalcev našega okraja odvisno, koliko in kakšno seme bomo imeli v jeseni in drugo spomlad na razpolago. Pa še nekaj: če sedaj naročite pri svoji KZ tudi kakšne vrste in koliko semenskega blaga boste potrebovali za jesensko setev in za prihodnjo spomlad.

Stvar je namreč naslednja: po vsej državi je za enkrat še veliko pomanjkanje dobrega semenskega blaga — tako pri žitih, kot pri krompirju, fižolu in drugih kmetijskih pridelkih. Zato velja tu še prav posebno: kdor prej pride, dobi najboljše, kdor pa pozneje, bo dobil ostanke — čestokrat pa verjetno nič. Vsi se še dobro spominjamo, kako je lansko leto primanjkovalo dobrih semenskih žit, letošnjo spomlad pa prav tako semenskega krompirja, fižola in ovsa.

Da pa bo OZZ zmogla za potrebe kmetovalcev našega okraja nakupiti — bodisi doma ali pa v drugih okrajih — dovolj in čim boljšega semenskega blaga, je nujno, da zbere še sedaj podatke, koliko semena posameznih vrst naj naroči. Zlasti velja to za semenski krompir zgodnjih vrst ki bi lahko našim kmetom prinašal lep denar — toda letos takih sort nismo mogli priskrbeti, ker so naši kmeti je naročevali semenski krompir šele spomlad, ko je bil tak krompir že davno razprodan. Torej nikakor ne odlašajte, marveč prijavite svoje naročilo čim prej in računajte še, da bo stal kilogram prvovrstnega semenskega blaga približno toliko kot dva kilograma nesemenskega. To se nam zdi sicer drago — toda kar žrtvujemo za dobro seme, se nam bogato obrestuje.

T. B.

Za psa, ki ga sploh ni imela, je bila kaznovana

Čudno se sliši, če sploh nimaš psa, pa si vendar obsojen na plačilo kazni, ker ga nisi dal cepiti proti steklini. Pa so mogoči tudi taki primeri in sicer (žal!) v našem okraju.

Vsi lastniki psov so morali dati meseca januarja svoje štiriinosemletne prijatelje cepiti proti steklini. Julijana Sovre iz Studenc nad Hrastnikom pa tega ni storila in to iz enostavnega razloga, ker psa sploh ni imela — LO pa je vendar dal to tovarišču v seznam lastnikov psov (pomotoma seveda, kar se je pozneje izkazalo) in to je stalo za tovarišču najprej 100 din za kolek za potrdilo LOMO Hrastnik, da ji je urad potrdil, da Julijana Sovre sploh nima psa — nato pa še 335 din pri sodniku za prekrške pri OLO Trbovlje, ker psa — ki ga ni imela — ni dala cepiti. Ker je bila odločba te instance polnomočna, omenjeni tovariščki ni preostajalo drugega, kot da kazen plača, ali pa gre za dva dni v zapor.

Ne gre v tem primeru (ki je zrel za »Pavliho«) ravno za denar — četudi ga navedena tovarišica prav gotovo nima za razmetavanje — kot za ugled LO in poslovanje njegovega urada. Po vsej logiki bi moral LOMO Hrastnik imenovani vrtni po krivici plačane stroške, ki so nastali zaradi »pomote« ali še konkretnije rečeno: zaradi malomarnega in površnega dela pri zadevni evidenci.

S prednjim pa ni povedano še vse o tej zanimivi »pasi« zadevi. Na Dolu pri Hrastniku je bilo nekemu tovarišu naročeno, naj obvesti LO Dol pri Hrastniku, kdaj bo cepljenje psov. Ali je ta mož na to naročilo pozabil, ali je bilo kako drugače, ne vemo — vemo pa, da lastniki naših štiriinosemletnih prijateljev na Dolu o tem cepljenju sploh niso vedeli, zaradi česar je bila pot okrajnega veterinarja v ta lep zasavski kraj popolnoma zastoj. In kaj se je nato zgodilo? Sledila je prijava sodniku za prekrške na okraju, saj se »nediscipliniran« lastnik priključilnih štiriinosemletnih živali kaznuje. In res: preko 80 lastnikov psov menda še danes plačuje kazen za ta »prekršek« — če je pa šel morda kdo od njih še v zapor zaradi te »sponečene pasje zadeve«, žal ne vemo.

In tukaj se poraja sedaj neko vprašanje: zakaj je vedno kriv naš preprosti državljan in zakaj odgovorni organ — v tem primeru sodnik za prekrške — ki vsak dan dobi številne nepravilne ovadbe, ne stori proti resničnim krivcem potrebnih korakov? Zakaj morajo naši ljudje tolikokrat reči: »Saj ni pomoči, plačati moramo!« Ali so take nerodnosti v našem uradnem poslovanju — da ne rabimo zanje drugega, bolj primernega izraza — res neodpravi- ljive? Soli Treba ni prav nič drugega kot malo več socialistične vestnosti in odgovornosti pred našo ljudsko skupnostjo in njenimi posamezniki — pa bo mirna Bosnal

Obtoženec se je zagovarjal, da on sam ni imel luči na kolesu, da pa jo je imel pred njim vozeč se biciklist, zaradi česar je bil prepričan, da se ne more zgoditi nobena nesreča. Priznal je, da se je zaletel v nekega človeka in ga po poškodbah takoj spraviš s ceste ter mu nudil prvo pomoč. Po njegovem mnenju je moral biti ta mož pijan, ker je hodil po cesti z ene strani na drugo. Priča Vili Povše je pa navedel, da se je obtoženec učil voziti in da ga je zanašalo po cesti sem in tja, poleg tega pa ni imel na kolesu nobene luči in ni prav nič čudnega, če je povzročil kakšnega človeka. Bil je celo tako nesramen, da je hotel pustiti ponesrečenca kar na cesti in ga je šele Alojz Zatler pripravil do tega, da je šel z njim nazaj in so potem nudili ponesrečenca prvo pomoč.

Zvone Klancar je bil obsojen na dva meseca zapora in na plačilo stroškov kazenskega postopanja.

Pijan mu je izbil dva zoba

Zaradi tepeža je bil obsojen Stefan Pavelšek s Kleka, ker je meseca marca ponoči na Kleku udaril s pestjo po obrazu Ivana Bokala in to tako močno, da mu

Tudi lansko leto smo imeli neki podoben primer. Preko sto ljudi, ki so v našem okraju zaposleni v živilski stroki, je bilo kaznovanih, »ker se niso dali cepiti proti tifusu«, čeprav so bili cepljeni. Vsega tega je bila kriva spet malomarnost enega samega človeka, zaradi katerega mora preko 50 ali 100 ljudi (pa kaj je to zanj važno!) izražati nezadovoljstvo nad organi naše ljudske oblasti.

Kadar se bodo v bodoče spet

IZ HRASTNIKA

Vrata naših šol se zapirajo. — Najprej je končal s poukom 4. razred gimnazije. Sedaj se večina absolventov nižje gimnazije pripravlja na sprejemne izpite na raznih strokovnih šolah, kamor mislijo oditi v jeseni. Solško delo v vseh razredih gimnazije je prenehalo 10. junija — 13. t. m. so pa vsi dijaki te šole imeli lep zaključni telovadni nastop in razstavo risb in ročnih del. Šola za učence v gospodarstvu bo pa priredila svojo tradicionalno razstavo risb in obrtniških izdelkov v nedeljo 21. junija.

Vsi oddelki gimnazije in osnovne šole so v zadnjih dneh šolskega leta prirejali izlete na vse strani Slovenije, nižji razredi na bližnje hribe in v bližnje kraje, višji pa v Postojno, Ljubljano, na Bled, v Celje, Maribor itd. Taborniki se sedaj vneto pripravljajo na svoja taborjenja, drugi šolarji pa na predvidena letovanja. Prihodno

izdajale odločbe o kaznovanju ljudi, naj se pristojni uradi raje prej petkrat prepričajo, ali je taka odločba res utemeljena ali ni, kajti krivica se zelo težko prenaša in jo ljudje neradi prenašajo. O tem se mnogo govori v Hrastniku in na Dolu, pa tudi v Radečah, saj je bilo preko 200 lastnikov psov predlaganih v kaznovanje, od teh pa (po govoricah) več kot polovica neupravičeno.

Ivan Sovre

soboto bo končala s poukom še osnovna šla. Izjemoma bodo ostali v osnovni šoli še tečajniki trgovske stroke, ki se trikrat tedensko marljivo pripravljajo na predpisane strokovne izpite.

Hrastniški krvodajalci so se lepo izkazali. — Pretekli četrtek so v Hrastniku zaključili akcijo prostovoljcev, ki so darovali nekaj svoje krvi za potrebe naše skupnosti. Od 700 prijavljenih domačinov je oddalo kri 570 prostovoljcev. — Med podjetji so se najbolj izkazali kolektivi Stelkarnice, Kemične tovarne hrastniške žene, za katere bi lahko dejali, da so najbolj poštvalne. Prav zanimivo je, da so nekateri krvodajalci oddali kri po dvakrat.

Ekipa Zavod za transfuzijo krvi se je zelo pohvalno izkazala o hrastniških prostovoljnih krvodajalcih, ki so v dneh odvzema krvi pokazali visoko socialistično zavest.

IZ PRED SODIŠČA

Iz žepa mu je vzel 14.000 dinarjev

Pred sodiščem se je zagovarjal nadalje Milan Poznič iz Kotredelže, ker je meseca aprila vzel Francu Hribarju iz žepa kuverto s 14.000 dinarji in si jo prilastil. Obtoženec je zanikal, da bi očitano mu dejanje storil. Priznal je, da je bil nekoliko vinjen, vendar ne toliko, da ne bi vedel, kaj dela. Navedel je tudi, da je Hribar odšel na travnik in tamkaj zaspal. Pustil ga je tamkaj in se mu ni niti približal, pač pa je Hribarju, ki je med potjo zgubil klobuk, tega vrget od daleč k njegovi glavi. Kako da je prišla kuverta z denarjem v njegov žep, ne ve povedati. Možna bi pa bilo — kakor pravi obtoženec — da je Hribarjevo kuverto po naključju pomešal med svoje papirje.

Priča Franc Hribar je pa temu nasproti potrdil, da sta se z obtožencem sama vračala proti domu. Dobro ve, da je imel v kuverti 14.000, da je na travniku zaspal in tam spal kakšne tri ure, ker je bil nekoliko pijan. Ko se je prebudil, je najprej pogledal v žep. Takoj je

ugotovil, da ni niti denarja niti Pozniča. Druga dne je pa zvedel, da se je neka kuverta, v kateri je bilo še 4000 din, našla nekaj metrov pod Pozničevim stanovanjem. Tam se je našla tudi kuverta, last Milana Pozniča, z nekaj več kot 1000 din gotovine. Seveda je bil takoj pripravljen, da je tatvino izvršil njegov sopivec. Šel je k njemu, da bi se pogovorila in da bi mu vrnil denar. Poznič mu je ponudil 9000 din, ta pa seveda tega zneska ni hotel sprejeti in tako je bil Milan Poznič na glavni obravnavi obsojen na tri mesece zapora.

Biljardne kroglice si je prisvojil

Pred okrajnim sodiščem v Trbovljah se je zagovarjal Leopold Derenda iz Sevnice, ker je meseca aprila vzel z biljardne mize 5 biljardnih krogel v vrednosti okrog 10.000 din. Kroglice so bile last Franca Keržana. Obtoženi se je zagovarjal, da je nameraval kupiti biljard in sta se v tem smislu razgovarjala z njegovim lastnikom. Da si pa lastnik ne bi premislil, je obtoženec 5 biljardnih krogel kar

pospravil, ne da bi o tem kaj povedal lastniku biljarda — bil je tako prepričan, da bo kupil ja še bolj držala. Priča, ki je bila zaskrbljena, je navedla, da pogodba o prodaji biljarda sploh še ni bila sklenjena, ker se Derenda ni strinjal s kupnino in je šele pozneje zvedel od natakarič, da mu je nekdo ukradel 5 biljardnih krogel. Bil je takoj prepričan, da je to storil Leopold Derenda.

Sodišče je obtoženca spoznalo za krivega in ga obsodilo na tri mesece zapora.

Brez zvočnega signala in luči je vozil

Zagovarjal se je istotako Zvone Klancar iz Marneza št. 7, ker je 6. marca t. l. okrog 9. ure zvečer vozil ob hrastniške steklarne proti kemični tovarni s kolesom s precej veliko brzino po levi strani ceste, ne da bi imel na kolesu luč, niti ni daljal zvočnih signalov ter se je na ta način zaletel v nasproti prihajajočega Ivana Plazarja, ga podrl na tla in mu prizadejal težje telesne poškodbe in sicer prelom lobanje in pretres možganov.

je izbil v gornji čeljusti dva zoba. — Tudi ta se je zagovarjal, da je dejanje napravil, ker je preveč pil in ker ga je Bokal žalil.

Obtoženec je bil obsojen na 10 dni zapora, plačati pa bo moral še Ivanu Bokalu odškodnino 7556 dinarjev ter stroške kazenskega postopka. Izvršitev kazni je pa sodišče odložilo, ker je pričakovati, da se bo v bodoče bolj pazil.

„Zacoprata“ sta ji vse, kar ima

Obsojena je bila pred sodiščem tudi Marija Korpes, ker je meseca aprila zmerjala Ano in Franca Lubeja, češ da sta ji »zacoprata« vse, kar ima. Sodišče je obtoženko obsodilo na 5000 dinarjev denarne kazni, ki jo mora plačati v roku treh mesecev po pravomočnosti razsodbe, če pa tega ne bi mogla, bo pa morala iti 25 dni v zapor.

Neusmiljena mati

Zaradi grdega ravnanja in zanemarjanja otroka se je morala zagovarjati pred sodiščem Fanika Bočko, delavka iz Zagorja, ki je bila obtožena, da je svoje- ga v mesecu februarju rojenega sinčka zanemarjala, nezadostno

Nagradno tekmovanje naših dopisnikov

Uredništvo »Zasavskega vestnika« razpisuje nagradno tekmovanje med dopisniki našega lista, ki bodo v času od 18. junija do 18. julija poslali na uredništvo »Zasavskega vestnika« najboljše spise in sestavke iz časov NOV, dopise o delavskem samoupravljanju, poročila o delu SZDL na vasi in v naših centrih, prispevke o kulturnoprosvetnem delu, dopise o športu in podobno — skratka vse, kar je aktualno ali zanimivo in koristno.

Tekmovanje obsega torej vse probleme in področja, prvenstveno pa naj poslani članki obravnavajo snov iz časov naše narodnoosvobodilne vojne in to predvsem s področja našega Zasavja.

Vse prispevke in dopise, ki so vredni objave, bomo poleg nagradne honorarili še posebej.

Nagrade so sledeče: 1. nagrada 2000 din, 2 do 4 nagrade po 1000 din, šest nagrad po 500 din, pet nagrad pa knjige.

Vsega skupaj bo torej 15 nagrad. — Dopisniki in vsi, ki še doslej niste, postanite dopisniki in sodelavci »Zasavskega vestnika«!

Uredništvo.

Cvetlični dan v Hrastniku

V nedeljo, 7. t. m. je Društvo prijateljev mladine v Hrastniku — kakor smo že omenili — za zaključek Tedna matere in otroka organiziralo prav lepo prireditve pod geslom »Cvetlični dan«.

Že v dopoldanskih urah si srečeval po hrastniških naseljih nasmejane obraze pionirjev in pionirk s polnimi košaricami cvetja, ki so ga prijazno nudili mimoidočim in jih pri tem zaprosili za prostovoljni prispevek za letovanje hrastniških otrok.

Popoldanska prireditev, ki je bila na prostem v Dovcrah pod Praprotnem, je privabila čez 600 gledalcev. Program je bil pisan. Rudarska godba na pihala je imela promenadni koncert, vmes so se pa vrstili ljubki nastopi cimbarkov in pionirjev, za zaključek je pa bilo tek-

movanje v vožnji s skiro in v teku.

Prav posebno so navdušili številne gledalce prisrčni nastopi najmlajših iz hrastniškega vrta. Prireditelj je v moralnem in — upamo — tudi v materialnem pogledu dosegla svoj namen, saj je čisti dobiček namenjen za letovanje hrastniških otrok. Društvo prijateljev mladine v Hrastniku gre za njegovo prizadevanje vse priznanje in smo prepričani, da bo v tem pravcu započeto delo pritegnilo v njegove vrste še vse tiste Hrastničane, ki jim je skrb za zdravje in vzgojo mladine resnično pri srcu.

Pripomba uredništva: Z veseljem smo prebrali gornje poročilo o delu Društva prijateljev mladine v Hrastniku. V Trbovljah pa takega društva ne premoremo. Spimo spanje pravčnega...

Odlomki iz zgodovine delavskega gibanja v Zagorju

(Kaj pripovedujejo stari rudarji)

Politična oblast in družba so se sedaj zavedali svoje moči. TPD je takoj odpravljal službo vsem nezanimim osebam, teh je bilo v Zagorju približno 200. Vsi ti delavci tudi drugod niso dobili zaposlitve. Ni jim preostajalo drugega, kot da so odšli v druge države, največ v Francijo. Nekateri manj kompromitirani so dobili zaposlitev v južnih krajih države. Ostale delavce je pa uprava rudnika klicala in rekla: »Ti greš lahko na delo — ti pa počakaš teden — 14 dni, če te bomo rabili, te bomo že poklicali.«

Življenje in politično delovanje rudarjev po zlomu stavke

Po stavki je politična oblast prepovedala vsako politično delovanje delavskih množic. Zapečateni so bili prostori kulturnega društva »Vesna«, sindikalne organizacije Zveze rudarskih delavcev ter Zveze delovnega ljudstva. Te prostore so malo pozneje spet odprli. Prepovedali so pa vsako delovanje Zveze rudarskih delavcev in Zveze delovnega ljudstva. Dovoljeno je bilo samo delovanje v kulturnem društvu »Vesna« in v splošni gospodarski zadrugi. Ker so bili rudarji poleg tega še demoralizirani, se je vse delovanje omejevalo le na »Vesno« in na ilegalno delo Komunistične stranke. Družbi je tudi uspelo, da je z manjšim številom ljudi obdržala isto produkcijo.

Takratnemu vladajočemu razredu je tudi uspelo, da so bili razveljavljeni mandati občinskih odbornikov, ki so zastopali koristi delavstva.

Ker je režim uvidel, da vsi ti ukrepi niso mogli zadostiti proletarske zavesti v delavstvu, je ustanovil jugoslovansko nacionalno organizacijo »Orjuno«. Namen te organizacije je bil, da z orožjem v roki zatre borbo revolucionarnega delavstva. Ta fašistična stranka je 1. junija 1924. leta imela svoj prvi pohod z namenom, da razvije svoj prapor v rdečih Trbovljah. Pri tem je prišlo do oboroženega spopada med fašistično Orjuno in udarnimi brigadami. Pri tem spopadu sta padla dva člana Komunistične stranke, trije ljudje so pa zgubili življenje po naključju. Orjunaši so tokrat ujeli zavednega delavca Zagorjane Franca Fakina, ga nečloveško mučili in nato ustrelili. Na strani Orjune so padli trije, ki so jih odpeljali z vlakom v Ljubljano. Čez dva dni po teh dogodkih je bil v Trbovljah slovesen pogreb vseh delavskih žrtev. Pogreba se je udeležilo nad 10.000 ljudi, ki so strumno korakali v vrstah, ne ozirajoč se na žrela strojnica, ki so zijale z vseh hribov in Trbovlijah. Meseca septembra istega leta je Orjuna razvila tudi v Zagorju svoj prapor. Pri razviti zastave se je zagorsko delavstvo umaknilo na bližnje hribe, oblast je pa zaradi varnosti že v jutranjih urah zaprla vidne funkcije, tako da je ostalo v Zagorju samo nekaj Orjunašev, ki so skupaj s tujci razvili svoj prapor, ki ga je pred cerkvijo blagoslovil kaplan Tilinger. Za zaščito so imeli celo četo vojske. Prišlo ni do nobenih izgrediv in prireditve je mirno potekla.

Po spopadu v Trbovljah je zavladal še hušji teror. Razpuščeno je bilo še edino preostalo Delavsko napredno društvo »Vesna«. Obstajala je še samo socialdemokratska stranka in njihova organizacija Unija slovenskih rudarjev. Tudi v tej stranki se je začel razkol. V njej so bile tri frakcije. Eno je

vodil Bernot, drugo Prepeluh, tretjo pa Cobal. Najmočnejša je bila Cobalova frakcija, ker je imela v rokah delavsko zbornico in konsumno društvo.

Delavstvo ni imelo zaupanja v te funkcije, vendar je čutilo potrebo po kulturnem in političnem izživetju. Ker ni bilo možnosti, da bi si ustanovili nove organizacije, je Komunistična stranka sklenila, da grede delavci v socialistično Kulturno društvo »Svoboda«. Ker pa je v tem društvu prišlo do nesporazuma med stariimi člani socialdemokratov in novimi, levo usmerjenimi člani,

se je »Svoboda« razdelila na dva dela in sicer v »Svobodo I« in »Svobodo II«. V »Svobodo II« so bili vključeni napredni delavci, veliko levo usmerjenih članov je pa ostalo izven vsakega delovanja.

Leta 1925 je bilo delavstvo razbito. Čisto delavske stranke ni bilo nobene. Prišlo je pa do kompromisnega sporazuma med glavnimi odboroma sindikata Orsom in Ursom. Tako je nastala iz takratne socialdemokratske Unije slov. rudarjev »Zveza rudarjev Jugoslavije«, katere centrala je bila v Zagorju. Pred-

sednik te zveze je bil Melhior Cobal, tajnik pa zloglasni Jurij Arh. Ker pa je bil pri ustanovitvi navzoč tudi Franc Šobar, v katerega so delavci imeli zaupanje, je počasi večina delavstva prestopila v to organizacijo. Buržoazija je videla, da to delavsko društvo raste. Da bi to rast zatrla, je pričela tudi ona ustanovljati strokovne organizacije. Tako se je ustanovila Jugoslovanska nacionalna strokovna organizacija in Jugoslovanska krščanska strokovna zveza (krščanski socialisti). Obe ti organizaciji nista imeli uspeha, ker so delavci videli njuno politično ozadje.

(Se nadaljuje)

Brez bacilov ni tuberkuloze!

Tuberkulozna obolenja so stara prav gotovo toliko, kot je staro človeštvo. Že 10 tisoč let pred našim štetjem zasledimo prve pisane podatke o teh obolenjih. Na egiptovskih mumijah, ohranjenih iz časa 200 do 400 let pred našim štetjem, je bilo mogoče ugotoviti tuberkulozne spremembe. Od »očeta medicine« Hipokrata, ki je živel že 400 let pred našim štetjem in je iskal vzroke, kako pride do obolenja, pa do nekako pred 100 leti, je bilo vprašanje, kje, kako in zakaj pride do obolenja, nerešeno. Zdravniki in učenjaki so stali pred takim problemom, kot stojimo še danes, ko iščemo in ne moremo najti pravega povzročitelja raka. Seveda so v vseh teh stoletjih bila moderna najrazličnejša naziranja. Za Hipokratove in Galenove čase vemo, da

majhna paličica, da bi moral polagati 600 bacilov v 1 vrsto, da bi dobil dolžino 1 milimetra. Poleg tega pa ima bacil še voščeno prevleko, ki mu daje tako veliko odpornost, da zlepa ne pogine. Samo ta prevleka je toliko let preprečevala znanstvenikom, da niso mogli obarvati bacila. Ker se ga barva sploh ni prijala, zato ga pod mikroskopom tudi niso mogli videti. Bacili, zakopani v zemlji, v gnoju in v vodi ostanejo zelo dolgo živi. V pokopanem truplu tudi do 3 let. Sonce in svetloba jih pa zelo hitro uničita. Če si je sonce direktno na tla, kjer leži pljukec tuberkuloznega, uniči bacile v 5 urah. Dnevna svetloba ubija bacile v nekaj dneh. Zato pa v mraku in vlagi žive bacili zelo dolgo. Te poslednje dejstva si dobro zapomnimo. V temnih sobah, ka-

Nediscipliniran tuberkulozni bolnik pljuje povsod — po kuhinji, v vlakcu, po cesti, v gostilni. Spomnimo se, kako majhen je bacil tuberkuloze. V enem samem pljunku je na stotine milijonov teh paličic. Vzemimo primer, da sonce pljunka ne doseže ali, ga pa premalo časa obseva. Pljukec se posuši, bacil pa ne, ker ga čuva voščena prevleka. O pljunku na tleh že davno ni več sledu, bacili so pa še živi v prahu. Lahko jih s prahom занесе v usta in dihalo, ali pa jih na čevlji prinašamo v kuhinjo, sobo, kjer se po tleh plazijo otroci, ki imajo prste enkrat na tleh, drugi v ustih. Vendar, nevarnejše so kapljice, ki jih prši iz ust tuberkulozni bolnik pri kašljanju okrog sebe. Pa tudi pri govorjenju in dihanju. Od bolnika je okužena knjiga, v katero je pri čitanju dihal ali celo slinil strani pri listanju, okužen je njegov kozarec. Bolnikov poljub, spanje z njim v isti sobi in še nešteto drugih možnosti, vse to lahko okuži tudi najodpornjšega, v prvi vrsti pa neopornega otroka. Zlasti se po komaj prebolelih ošpicah in oslovskem kašlju izgubi organizem vso odpornost in odpre vrata prav na stečaj tuberkulozi. Čim mlajši je otrok, tem bolj je ogrožen!

Vendar ne smemo izgubiti poguma in volje. Sedaj, ko sovaržnika poznamo, nam obramba ni tako težka. Discipliniran tuberkulozni bolnik to sam ve in se tega drži. Ne pljuje kamor koli, ima svojo sobo, kjer spi, nikogar ne poljublja na usta, ima svoje jedilno orodje, pri kašljanju drži robec pred ustmi. Marsikdo mi bo ugovarjal: »Ako je bacil tuberkuloze tako nevaren in če ga je res povsod toliko, saj bi že davno morali biti vsi jetični!« Res je! Človek, zlasti v mestu in v industrijskih krajih, povsod tam, kjer je mnogo ljudi skupaj, vdihava pogosto bacile tuberkuloze. Že kot otrok skoraj vsak preboli neopazno jetiko in večina se to godi v času, ko je otrok nekoliko bolj siten, neješč ter sodijo starši, da ga »dajejo gliste«. Če to okužbo skoraj neopazno preboli, lahko postane odporen za vse življenje. Vendar ne vsaki! Je pač tako kot v vojni. Tam tudi frče krogle in izstrelki vsepovsod, pa še davno vsak ne zadene. Tla morajo biti pripravljena! Stalno, neprestano okuževanje včasih še tako odporno telo premaga. Neprispanost, podhranjenost, pijančevanje, vojne, z njo povezani napori in pomanjkanje, take stvari izčrpajo telo. In potem ni čuda, da imajo bacili pri tako oslabiljenih ljudeh lahko delo. In med tuberkuloznimi je največ takih, ki so nekoč prečevali odpornost svojega telesa, ali pa so bili k temu prisiljeni.

Dr. Bojan Pochyla
Novo Celje

Ali si zdrav?

Tuberkuloza je za človeka najbolj nevarna bolezen. Ona ni grozna samo po tem, ker na njej premnogi ljudje umirajo, marveč tudi zato, ker je dolgoletna in prinaša bolniku in družini mnogo trpljenja. Pravimo pa tudi, da je jetika najbolj zahrbtna od vseh bolezni, ker poteka v začetku brez bolečin in s telesnimi težavami, ki jih človek v veliki večini spregleda. Ravno zaradi tega na tuberkulozi oboli človek v mnogih primerih prepozno opazi, da je bolan: na pljučih so namreč že nastale težke in krvave rane, ki se zelo težko odpravijo.

Mogoče si se tudi Ti že okužil in nisi sedaj v sebi to strašno bolezen, in to šele v začetku, ko Ti ne dela še nobenih bolečin?

Množični rentgenski pregled prebivalstva (fluorografija) se bo začel tudi v trboveljskem okraju v sredo, 24. junija t. l. Ta pregled daje tudi Tebi najlepšo prilogo, da se prepričaš o svojem zdravju. Pazi torej na fluorografski pregled v našem okraju, ki smo ga priobčili že v zadnji številki našega lista. Iz njega boš videl, kdaj pride na vrsto Tvoj teren za ta rentgenski pregled, kjer je naveden datum, ura in kraj fluorografiranja ljudi, ki živijo v Tvojem krajevnem okolju.

Na tem pregledu bo vsak prebivalec rentgensko slikan. Te slike pa bodo pregledane v Inštitutu za pljučno tuberkulozo na Golniku.

Otroško zdravilišče za pljučne bolezni v Novem Celju

Marsikoga bo zanimalo, kako in kje se zdravijo naši najmlajši, ki so bolni na pljučih. Pred leti je bil samo en oddelek ozioroma ena soba na Golniku. Posamezni mladi bolniki so pa bili raztreseni po zdraviliščih, kakor n. pr. v Senožečah in Topolščici. Slednjič so naše oblasti zgradile poseben oddelek za te bolnike v Novem Celju, ki leži med Petrovcami in Zalcem v Savinjski dolini.

Sam sem bil bolan že večkrat na pljučih, zato me je to še bolj zanimalo, ker poznam psiho takega bolnika. Lansko leto sem bil na pregledu v zdravilišču, ki je nastalo v nekdanjem gradu, kjer imajo bolniki lepe in zračne bolniške sobane. Okrog tega poslopja je pa krasen park z drevesnimi in cvetličnimi nasadi. Tod se v prostih urah sprehajajo bolniki in uživajo svež zrak.

Tov. direktor dr. Ivan Kopač, partizanski borec in znani specialist za pljučne bolezni, je rad volje ustregel moji želji, da bi si ogledal oddelek naših malih. Je to lesen provizorij, ki na zunaj ne kaže nič posebnega. Ko sem pa vstopil v predsobo, sem se nemalo začudil urejenosti in okusni slikarji ter pleskariji. Tla so parketirana, vrata in okna vsa v belem. Oprava je prav tako vsa v belem, kar še posebno godi mladini. Prijazno me je sprejela glavna sestra oddelka in mi vse razkazala. V zdravilišču je bilo tedaj 70 otrok, ki so ločeni po starosti in spolu. Takrat je bilo med njimi 20 dečkov, ki so bili v prvem štadiju bolezni. Nato je oddelek za šolsko dečo do desetih let in posebej še do štirinajstega leta — tudi ločeno po spolu.

Na oddelku so tri ambulante. Zanimalo me je zlasti, kako reagira mal bolniki na zdravljenje. Sestra mi je rekla, da so

otroci zelo »korajžni« — morda bolj kot marsikateri odrasli — in se ne boje igel, ko jim preizkušajo sedimentacijo krvi, ali pa jim dajejo kalcijeve injekcije in podobno. Nekateri dobivajo tudi pnevmotoraks in tudi pri tem se izkažejo kot pravi junaki, ki rade volje prenašajo bolečine. Pa tudi pri punktiranju so potrpežljivi. Ti mali so lahko za vzgled mnogim odraslim, ki že zatrepetajo, ko zagledajo iglo, kar sem opazil po zdraviliščih.

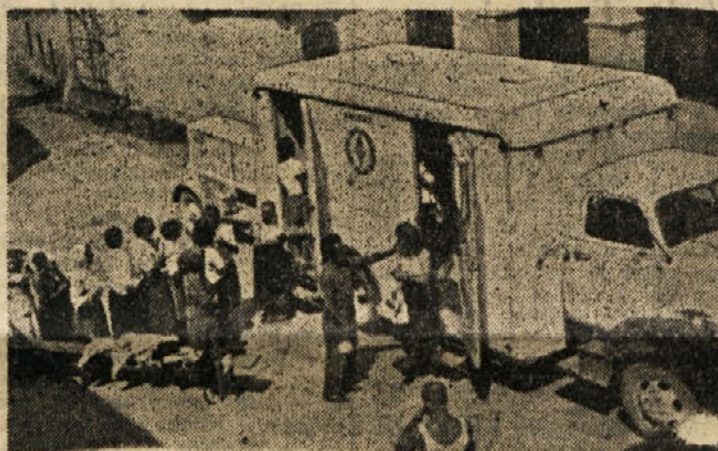
Nato sem si ogledal še učilnico. Lepo je poslikana s samimi otroškimi in pravilnimi podobami, kar je za otroke prav primerno in kjer se počutijo domače. Vzgojiteljica skrb za njihovo izobrazbo, jim pregleduje naloge in jim tako pomaga pri šolskem učenju, ko zaradi bolezni ne morejo obiskovati redne šole.

Oddelek vodi sam šef zdravilišča, ki izkazuje otrokom veliko ljubezni in jih skuša čim prej ozdraviti, da lahko nadaljujejo z rednim učenjem.

Naj še omenim, da je zdravilišče opremljeno z moderno operacijsko dvorano, kjer izvršuje vse vrste operacij, zavodovi zdravniki in zdravniki iz ljubljanske klinike, ki so vsi priznani specialisti.

Zahvalil sem se za vsa pojasnila, ki sem jih dobil. Po tem ogledu sem ugotovil, kako naše zdravstvene ustanove posvečajo vso skrb in pazljivost zdravstvu naših najmlajših, ki so že okužili grenkobo naše največje socialne bolezni — tuberkuloze. Ob tem moram omeniti, da moramo zaupati naši zdravniški vedi, kar sem tudi sam doživel, ko sem bil večkrat bolan in ozdravil, ki je že tako napredovala pri zdravljenju pljuč, da zdravniki prakticirajo z različnimi operacijami, ki so zelo uspešne.

S. S.

Fluorografska akcija leta 1952 v Prekmurju

so si tolmačili nastanek tuberkuloze tako, da se razvije obolenje zaradi spremenjenih telesnih sokov, ki iz možgan padajo na pljuca. Ta se zato ognoje in potem nastanejo v njih luknje. Kasneje so sicer polagoma prišli do naziranja, da je tuberkuloza kužno obolenje, vendar so še v srednjem veku verovali v to teorijo. Napredek celokupne medicine in tudi vede o tuberkulozi je bil v srednjem veku zelo počasen. Marsikaj so sicer domnevali, vendar povzročitelja niso poznali. Šele v 19. stoletju so začeli učenjaki čisto sistematično iskati povzročitelja tuberkuloze. To, kar drugim ni uspelo, je bilo dano Robertu Kochu. Dotlej je malo poznani praktični zdravnik, ki je sprva le za svojo zabavo gledal drobnostke pod mikroskopom, je kasneje uporno iskal povzročitelja tuberkuloze. Leta 1882 mu je s posebnim načinom barvanja uspelo odkriti povzročitelja te bolezni. Za to svoje odkritje je bil leta 1905 nagrajen z Nobelovo nagrado.

Tuberkulozni bacil je tako

mor nikdar ne pokukajo sončni žarki, se bacili tuberkuloze zelo dobro počutijo.

Sedaj, ko vemo, kdo je povzročitelj in kje se nahaja, je borba proti tuberkulozi mnogo lažja. Le na žalost velika večina ljudi še danes ne ve, kako se človek okuži oziroma kako obvaruje lahko sebe in druge te hude bolezni. In v tem tiči vsa nesreča. Cele družine je že pobrala jetika, pa so ljudje rekli: v rodu je! Tako je mislila morda tudi stara ženica, ki je močno kašljala, prišla v dispanzer, češ da jo daje sapa. Pri pregledu je pa bila ugotovljena jetika. Gotovo jo je že več let nosila nezapaženo v sebi, pa je vse-skozi mislila, da je prehlajena, ali pa da ima starostno naduho. Ker je nič ni bolelo, ni šla k zdravniku. Iz kartoteke dispanzerja je razvidno, da je ta stara ženica imela 3 krepke sinove in 2 hčeri. Vsi so skupaj složno živeli v skromni hišici. Pa so vsi razen enega pomrli. Najstarejši sin je umrl na tuberkulozo, ko je prišel domov od vojakov. Drugi je obol el kmalu na tem. Ena poročena hčerka je umrla nekaj tednov po porodu, ki rad poslabša skrito tuberkulozo. Tudi druga hčerka ji je umrla, ko ji ni veliko več manjkalo, da postane učiteljica. Starci je ostal le še sin in vnukček, ki ga je po smrti svoje hčerke negovala. Otrok še ni shodil, ko je nenadoma dobil hude krče. Klicali so zdravnika, češ otrok ima božjast. Pa ni bila božjast, tuberkulozo možganskih mren — meningitis — je dobil otrok in moral je umreti.

Kdo ne pozna podobnih družin, kjer je »jetika doma«. Celi rodovi so šli v prerani grob. Ljudje so zato začeli misliti, da se ta bolezen podeduje. In tako mnenja srečamo še danes na vsakem koraku. »Toda, kako sem mogel dobiti jetiko, ko je naša družina tako zdrava! Pil sem mrazo vodo ali pa preveč delal! Vendar temu ni takol! Vselej jetike je bacil, brez njega ni in ne more biti obolenja. V omenjeni družini so okužili drug drugega, nazadnje še neboljenega otročka v zibelki — z bacili. Torej — jetika ni dedna, jetika je nalezljiva bolezen!

Razgibana komunalna dejavnost v Zagorju

Letos ima komunalni svet v Zagorju mnogo dela in skrbi, kajti potrebe terjajo večjo dejavnost na tem področju kot prejšnja leta.

Ze sama gradnja tlakovane ceste v dolžini 1200 metrov zahteva dobre organizacijske sposobnosti. Sedanja Titovo cesto bodo tudi precej razširili. Glavna cesta, ki je dobila to ime, bo 9 metrov široka, z dvema pločnikoma po 1,5 m širine, za kar so potrebna obsežna zemeljska dela. Na cesti je stalno zaposleno 46 delavcev. Kocke za tlakovanje so že pripravljene v neposredni bližini tega gradbene objekta. Poseben tehniški svet inženirjev in tehnikov vodi v okviru komunalnega sveta nadzorstvo nad gradnjo ceste.

Tudi gradnja vodovoda od zajetja pri Semniku se nadaljuje — seveda samo v okviru razpoložljivih denarnih in materialnih sredstev.

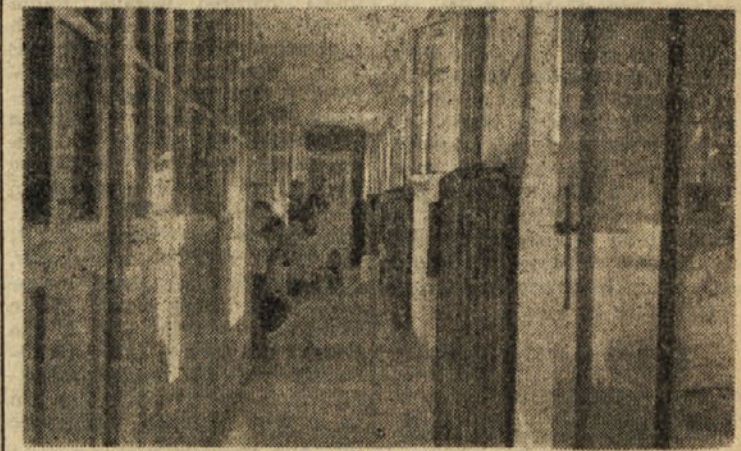
Aktiv za olepšavo kraja je v dveh mesecih oskrbel čiščenje 24 poslopj, ki so dobila s tem

lepše lice. Odstranili so tudi svinjake in druge barake v neposredni bližini ceste in hiš ter tako tudi izboljšali higiensko stanje kraja, zlasti v rudarskem naselju — na Cankarjevem trgu pa nudi lepo sliko nov lepotični nasad.

Tudi izven Zagorja je komunalna aktivna. Saj so v okolici popravili in deloma obnovili 8 kilometrov cest, ki so pripadale bivšim krajevnim ljudskim odborom Kotredež, Loke-Kisovec in Izlake. V Lokah so zabetonirali in pokrili z betonsko ploščo »Graski graben« v dolžini 50 m. Prav posebno pa moramo poudariti preimenovanje cest in naselij (o čemer smo že pisali). Ceste in poti so dobile lične napise; na vsaki hiši je nova hišna številka. Seveda je to dalo mnogo truda.

Pred komunalno upravo so še odprta vprašanja gradnje javnega kopališča, javnih stranišč, ureditev parka vzdolž Titove ceste, izpolnitve cestne električne razsvetljave itd.

H.

Otroški oddelek v zdravilišču v Novem Celju

Važne spremembe pri Jugoslovanski loteriji

V začetku leta je bila izvedena pri Državni loteriji FLRJ reorganizacija, katere ni spremenila njenega zunanega poslovanja, pač pa je imela velik vpliv na notranjo ureditev in naloge, katere so ji bile z njo dane. Z odlikom vlade FLRJ je postala gospodarska ustanova s samostojnim finanstranjem, ki posluje pod imenom »Jugoslovanska loterija«. Njen čisti dobiček se razdeli na enake dele sledečim družbenim organizacijam: Zvezi borcev NOV (vojnini sirotam), Zvezi vojaških vojnih invalidov Jugoslavije, Zvezi slepih Jugoslavije, Zvezi gluhoheh Jugoslavije in Jugoslovanskemu Rdečemu križu. Omenjene organizacije imajo tudi po enega stalnega člana v upravnem odboru.

S tem, da se ves dobiček od-
vaja omenjenim človekoljub-

nim organizacijam, je Jugoslovanski loteriji poverjena velika naloga: koliko vojnini sirotam bo omogočeno šolanje ali učenje kakega poklica, koliko invalidom, slepih ali gluhoheh, ki so izgubili zdravje v življenju ali pa ga že od rojstva niso imeli, bo olajšano težko življenje. S tem, da kupite srečko Jugoslovanske loterije, nimate samo možnosti zadeti enega od mnogih dobitkov, ampak pomagati v prvi vrsti gori omenjenim organizacijam pri njihovem res humanitarnem delu.

Posebno važen za vse igralce pa je novi načrt, po katerem bo sedaj večje število in tudi višjih dobitkov, v skupni vrednosti 67.000.000 dinarjev. V njem so 4 premije: ena za 1.000.000, ena za 500.000, ena za 300.000 in ena za 200.000 dinar-

jev, povečano število dobitkov po 70.000, 50.000, 8000, 5000, 3000, 2000, 1500, 1200, 1000, 500, 400, 300 in 100 dinarjev ter novi dobitki za 40.000 in 10.000 dinarjev.

Da bi Jugoslovanska loterija pripravila delovne ljudi Jugoslavije, da je pri zbiranju srečk vsakega 23. v mesecu vsaka nepravilnost popolnoma izključena, daje s tem, da prireja vsak mesec zbiranje v drugem kraju, vsem možnost in priliko, da se o tem prepričajo sami.

Za to leto sta bili določeni dve zbiranju v Sloveniji: prvo je bilo 23. maja v Trbovljah, drugo pa je bilo 23. junija v Ptuj.

Jugoslovanska loterija vabi vse, ki zbiranja še niso videli, in jih to zanima, da se ga udeležijo.

NAŠI ČITATELJI pišejo

Kako napreduje delo za zbiranje naročnikov na knjige Prešernove družbe v Trbovljah

Kakor že znano, je SKZ v Ljubljani prenehal z založbo množične izdaje Prešernovih knjig. Ustanovila se je Prešernova družba, kjer bodo vsi tisti, ki postanejo njeni člani, z vplačilom letne članarine 240 din prejeli vsako leto v decembru 5 skrbno izbranih in zanimivih knjig. Tukaj pripominjamo, da je nered z lanskoletno izdajo te knjižne zbirke pripisati v večji meri samemu založniku kot pa prejšnjim poverjenikom Prešernovih knjig in knjižarni.

Ce pomislimo, da je bilo lanske leto naročeno na Prešernove knjige 173 Trboveljčanov, potem je letos v tem pogledu že mnogo bolje. Tu ne moremo iti preko lega, da ne bi ob tej priložnosti pohvalili poverjenika Karla Malovirha, ki je skupno z OPO Trboveljske cementarne pridobil v Spodnjih Trbovljah v enem samem mesecu toliko naročnikov za Prešernove knjige kot lanske leto cele Trbovlje. Prav tako priznanje smo dolžni tov. Bojanu Pakju, ki je zbral za to našo množično knjižno izdajo 70 naročnikov, tov. Ernest Gor-

šek 40, Mestna knjižarna v Trbovljah pa 20 naročnikov. Tako je letos naročeno 300 Trboveljčanov in Trboveljčank na Prešernove knjige. S tem se pa seveda še ne moremo zadovoljiti, saj so Trbovlje velike; iti moramo za tem, da postane član Prešernove družbe vsaka naša družina. To smo dolžni naši lepi slovenski knjižni.

Ob tej priliki pozivamo vse poverjenike, da z vso vestnostjo in natančnostjo pridobivajo člane za Prešernovo družbo, prav tako prosimo vse Trboveljčane in Trboveljčanke, zlasti pa naše mladince in mladinke, da se zanesljivo naroče na Prešernove knjige, ki morajo postati last vsake slovenske hiše. To lahko store vsi neposredno v Mestni knjižarni v Trbovljah, lahko se pa seveda naroče pri zastopnikih in poverjenikih Prešernove družbe v naših podjetjih.

Pridobivanje naročnikov za letošnjo zbirko Prešernovih knjig, ki bodo predvideno izšle meseca decembra, bomo zaključili 1. avgusta t. l.

Teden matere in otroka v Loki

Odbor za TMO v Loki si je zadal več nalog, ki jih je nameraval izvršiti. V tem tednu je imel vzgojno predavanje za starše o temi »Kulturno vedenje mladine«. Zveza socialističnih žena v Loki se je obvezala, da bo obiskala dojenčke in njihove matere ter jim nudila potrebne nasvete; ob tej priliki jim je poklonila tudi nekaj sladkarij. Nameravali so tudi prirediti v tem okviru pionirsko igro za kulturno prireditve z igro in petjem, ki so jo pa iz tehničnih razlogov preložili na 21. junij. Iz čistega dobička prireditve pa bodo priredili izlet v rojstni kraj maršala Tita, v Kumrovec, ki je postal narodni muzej. Pionirji in starši bodo videli mnogo lepih krajev ob dolini Sotle.

Nismo pa mogli izvesti obveznosti o ureditvi otroškega igrišča, ker nima občina na razpolago primerne zemljišče. Nameravali smo zaprositi upravo Doma onemoglih oz. Svet za zdravstvo in socialno politiko v Trbovljah, da bi nam odstopil primeren prostor v parku, ki je edinstven, pa nam je bila proš-

nja odbita. Tako naše obveznosti, ki je bila potrebna, nismo mogli izvršiti.

Vendar je pomagalo

Na mestni konferenci Zveze komunistov je bila iznešena pritožba, da so mesnice v Radečah odprte samo dvakrat tedensko, dasi so dani vsi pogoji, da bi bile lahko odprte vsak dan, kar bi bilo za potrošnike zelo koristno, saj se vendar ne morejo založiti z mesom za cel teden. No — to so končno uvideli tudi v mesariji in imamo sedaj vsak dan meso razen ob ponedeljkih, česar prej ni bilo — menda zgolj iz komoditete ali pa nezainteresiranosti in brezbrčnosti za potrebe delovnih ljudi.

Potrošniki se pa še vedno vprašujejo, kdo v Radečah uživa teletino, ker se teleta koljejo, teletine pa — vsaj za večino potrošnikov — ni. Tudi s tistim skrivanjem mesa pod pultom, zlasti lepših kosov, bo treba prenehati, če naj res velja, da smo vsi enaki, ne pa da lahko boljše meso dobiva in uživa samo neka »privilegirana« kasta. Naj si bo v mesariji ali pa v trgovini, nekaterih »boljših« gospa ne vidiš nikoli stati v vrsti za meso, ali pa sedaj za olje, ki ga je tako malo. Tako ravnanje in takšni odnosi do družbe niso socialistični in nam ne delajo časti, zato prenehajmo s takšno prakso. Vim.

50 let pesnice Vide Tauferjeve

V juniju je šla tiho mimo nas 50-letnica pomembne zasavske rojakinje, pesnice Vide Tauferjeve. Prav je, da se je spomni naše lokalno glasilo, saj je Vida Tauferjeva dostojna predstavica naše doline. Vida Tauferjeva je bila rojena 15. junija 1903 v Toplicah pri Zagorju. Osnovno šolo je obiskovala v domačem kraju, kasneje se je pa odločila za učiteljski stan. Učiteljske je dovršila v Ljubljani, nakar je postala učiteljica najprej v domačem kraju, nato pa pred drugo svetovno vojno učiteljica v Stični na Dolenjskem. Tam je med vojno doživela eksplozijo, ki ji je precej zrahljala živce. Po osvoboditvi je dobila namestitev v ministrstvu za prosveto LRS v Ljubljani.

S pesništvom se je začela ukvarjati že v dijaških letih. Sodelovala je pri mnogih revijah in listih. Pomembni sta njeni pesniški zbirki »Veje v vetr«, ki je izšla leta 1938, dve

let kasneje pa pesniška zbirka »Križev pot«. S pesnico Lili Novy je napisala uspešno mladinsko igro »Mojca in živali«.

V knjigi »Slovenska sodobna lirika«, izšli leta 1933 v Ljubljani, sta ponatisnjeni pesmi Vide Tauferjeve »Zavrženo pismo« in »Srečanje s smrtjo« — po vojni je pa izdal Slovenski knjižni zavod v Ljubljani leta 1950 njeno pesniško zbirko »Izbrani listi«, v kateri je tudi prekrasna, materi pesnice Vide Tauferjeve posvečena pesem »Smrtna ura«.

Vido Tauferjevo omenja univerzitetni profesor Marja Boršnik v svoji literarni zgodovini »Pregled slovenskega slovstva« (izšla leta 1948). Postavlja jo na vodilno mesto med slovenskimi pesnicami ter naglašja, da je »edina, ki je našla čist izraz in svojevrstno tematiko«. K jubileju ji iskreno čestitamo in pričakujemo od nje še novih pesnitev. (2)

Nonice iz Radeč

Mestna konferenca SZDL

Veliko politično zavest in mnogo zanimanja za naše splošno in lokalno gospodarstvo so pokazali Radečani na mestni konferenci SZDL, ko so napolnili dvorano hotela »Jadrana«. Konferenca je obravnavala mnogo perečih vprašanj mesta Radeče, zlasti preskrbo z mlekom, mesom in drugimi živili, ki v Radečah ni ravno najboljša. Velike težave so zlasti pri preskrbi z mlekom, ker v mestu ni mlekarne, ki pa bi bila nujno potrebna. Sprejeli so sklep, da KZ čimprej uredi to vprašanje.

Mnogo premalo skrbi se posveča mladini, njeni vzgoji in napredku. Tudi tu je treba storiti odločnejske ukrepe, kar je dolžnost naših kulturnih društev, zlasti »Svobode« in Partizana, ki za vključevanje mladine v kulturnoprosvetno delo in za vzgojo vse premalo skrbita. Tudi pred časom ustanovljeno Društvo prijateljev mladine še doslej ni pokazalo uspehov.

Na konferenci je bil izvoljen nov mestni odbor, od katerega upravičeno pričakujemo, da bo storil vse, kar mu nalaga čas, v katerem živimo, in da bo pripomogel uresničenju našega največjega cilja — zgraditev socializma. Na predloženi, še pripravljeni kandidaturi listi pa ni bilo nobenega delavca, česar seveda večina ni odobraval, vendar so to stališče večine nekateri komunisti pobijali z utelemljevanjem, da smo pri nas že ustvarili brezrazredno družbo in da smo vsi enaki (kar je sicer naš cilj, za katerega se borimo z vso zagrinjenostjo), a smo še daleč od tega, zato je tako gledanje kaj čudno in zgrešeno.

Občinska konferenca socialistične zveze — Ta je bila sicer kratka, toda stvarna in plodna v delu ter je dala dragocene smernice za nadaljnje delo v Radečah. Sekretar občinskega odbora je v svojem poročilu analiziral dosežanje, še dokaj uspešno delo, vendar bi bilo — kot je naglasil — lahko še boljše ob večji delavnosti vseh članov odbora. Konferenci je prisostvoval tudi organizacijski sekretar okrajnega odbora SZDL, Jesešek, ki je dal v svojem govoru navodila za bodoče delo ter poudaril, da je treba zastaviti vse sile za preobrazbo našega ljudstva, zlasti na vasi, povečati delavnost in skrb za dvig življenjske in kulturne ravni, za čimprejšnjo izgradnjo socializma in prehod v najvišjo in najbolj demokratično obliko — v komunizem.

Teden matere in otroka. — TMO so proslavljali po vsem okraju, samo iz Radeč ni o njem kaj pisati, ker ga nismo proslav-

Loka pri Zid anem mostu

Letovanje pionirjev. — Iz osnovne šole v Loki bodo šli na letovanje trije pionirji in sicer v Izlake. Izbrani otroci so sirote padlih borcev in socialno šibkih. Za enega pionirja bo prevzela oskrbovalnica OLO Trbovlje, za ostala dva pa krajevne ustanove in organizacije (KZ, KUD »Ivan Cankar« in občinski odbor SZDL). — Pionirji se zahvaljujejo vsem navadenim za denarno pomoč, ki so jim omogočili 14-dnevno bivanje v lepi okolici Izlake, kjer se bodo lahko tudi kopali v toplih vrelih in se telesno in duševno okrepili, tako da se bodo v novem šolskem letu še z večjim

Najstarejši delavec Hrastniškega rudnika

Ko se nam bliža proslava 150-letnice rudnika Hrastnik, se spomnimo najstarejšega delavca tega rudnika Florijana Hočevarja. Letos sta z ženo Elizabeto praznovala 90-letnico v krogu svojih najbližjih sorodnikov. Oba sta namreč rojena leta 1863.

Jubilant Hočevar je prišel leta 1882 v Hrastnik iz šmarnskega okraja kot progovni delavec na takratni Južni železnici. Takrat je bila še v obratu znamenita ožtrška železnica, o kateri ve Hočevar dosti zanimivega povedati. Delal je nekaj časa tudi v hrastniški jami. Toda 12-urno delo in zaslužek 90 krajcarjev na šit mu nista bila všeč, zato je opustil jamsko delo in šel k žaganju jamskega lesa k Savi, kamor so splavarji spravljali tak les. Zaslužek pri žaganju je bil namreč boljši. Leta 1890 je bil zaposlen na rudniški železnici in sicer 12 let kot zavirač, 18 let pa kot vlakovodja. Torej je opravljal ta poseben poln 30 let.

V tistih časih se je pripetilo več nesreč na tej železnici, a pod njegovim vlakovodstvom samo ena, pri kateri je bila večja škoda, in še to zaradi ne previdnosti njegovega vlakovnega oseba. Ko so spuščali nekoč samotestno s premočnim napolnjenimi vagoni od hrastniške steklarne navzdol proti železniški postaji, je v istem hipu porinil nasproti premikalni vlak Južne železnice prazne vagon po istem tiru. Pri trčenju se je prevrnil nekaj s premočnim napolnjenih vagonov. — Nekoč se je ponoči postavila na tir neka telica, ki je pobegnila nekemu mesarju. Trideset metrov daleč jo je rimski rudniški vlak, predno je ji

ustavil. Telica je ostala nepoškodovana in je bila pozneje lepa krava molznica.

Nekoč je lokomotiva zardnila na skalo, ki je padla s hriba na železniški tir. Skalo so razbili in odstranili, lokomotiva z vagoni je vozila nepoškodovana najrej. — Hočevar ve povedati še o večjih železniških nezgodah, ki so se pripetile njegovim tovaršem z druge delovne izmene. Naš jubilar tudi pripoveduje, kako »spufano« separacijo je imel rudnik začasa njegovega službovanja in kako so delavci trpeli pri nakladanju premoga v vagonne južne železnice.

Kot vlakovodja je prenašal tudi pošto od rudnika do hrastniške železniške postaje, kjer je bil tudi hrastniški poštni urad. Mnogo pisem in denarja je z nosil na pošto in z nje. Pravi, da je bil najbolj nevoljen na celkine (zlatnike), a obžaluje, da jih danes ni več.

V zakonu je imel Hočevar osem otrok. Eden njegovih sinov je bil rudar, ki se je leta 1914, smrtno ponesrečil, ko je odšel na delo. Drugi sin Ferdinand je bil izučen ključavničar in je leta 1912 ilegalno pobegnil čez »veliko lužo«. V Ameriki je zaposlen v tovarni lokomotiv in se pridno spominja ostalega očeta s paketi.

Leta 1920 je šel naš jubilar v zaslužek pokoj. Prejemal je samo 32 din pokojnine, pozneje še 190 din doklade. Ker pa je bilo to za življenje premalo, je moral iskati kot upokojenec še priložnostna dela. Hočevar je bil tudi skromen, varčen in iznajdljiv človek; z majhno plačo in kopico otrok si je prihranil toliko, da si je kupil malo podrobo kočarijo. Ko je uredil, jo je prodal in drugo kupil. To se je zgodilo večkrat. Zato ni nič čudno, če se je v svojo družino selil nič manj kot dvainvajsetkrat. Da se to ne bi še ponavljalo, je njegov zet Čović kupil na Slatni nad Dolom posestvo od bivšega trgovca Vovka, kamor je namestil svojega tasta za oskrbnika. Sedaj, ko je Hočevar opešal, prebiva s svojo ženo v mali hišici na tem posestvu. — Hočevar pravi, da je, ker je začel težko delati kot sin kočarja v zgodnji mladosti, delal nad 70 let. Naš slavjenec je še dokaj zdrav. Z očali čita. Spomin ima še dober. Edino sluh ga zapuša.

Kot delovnemu človeku mu želimo, da bi bila tovariš Hočevar in njegova žena v bližini svojih hčera, zetov, vnukov in pravnukov zadovoljna na večer svojega življenja. L. H.

KJE NAJ BI BIL PREHODNI MLADINSKI DOM V NAŠEM OKRAJU?

Na neki izmed zadnjih sej odbora za zaščito matere in otroka so med drugim na OLO Trbovlje obravnavali vprašanje, kje naj bi postavili prehodni Mladinski dom za otroke našega okraja. Po daljši debati so sklenili, da pregledajo poslopje na Polščniku in v Sturju. Določili so komisijo, ki bo pregledala dve stavbi in stavila nato predloge.

Vse ostale republike v državi so že davno ustanovile muzeje NOV in zbrale njeno zgodovino. Slovenija je bila med zadnjimi. Če bi še kaj časa čakali, bi mnogi važni dogodki šli v pozabo. Tako smo se vsaj delno oddolžili našim padlim borcem, ki so doprinesli največ žrtv za pridobljeno svobodo.

Novice iz Litije in okolice

„Zasavski vestnik“ tudi v kolportaži

Z današnjo številko je naše glasilo »Zasavski vestnik« tudi v kolportaži pri tov. Ivanu Jeretiču, znanemu pod imenom »Zane«. Tov. Jeretič bo na željo bralcev in prijateljev »Zasavskega vestnika« raznašal list tudi po hišah. Sprejemal pa bo tudi redne naročnike.

S to uvedbo bomo naš tednik, ki poroča stalno tudi o litijskih novostih, še bolj popularizirali.

Deževje škoduje našim travnikom

Prva polovica letošnjega junija je bila prav nad vse deževna, prav tako tudi domala ves maj, tako da so pri tem ovirani naši kmetje pri poljskih delih. Zaradi obile moče so travniki v dolinah še kar zadovoljivi, vendar trde kmetje, da je trava preveč vodena. Ker ni bilo v prvi polovici junija ugodnega vremena, se niso mogli začeti z redno košnjo. Kdor se je le ofunčal in začel kositi, pa sena ni mogel posušiti na travniku. Tisti kmetje, ki imajo kozolce, sušijo pokošeno travo v kozolcih. Tudi večino detelje suše v kozolcih.

Lisice in vrane delajo škodo na travnikih

Iz hribovskih vasi (Jelša v Kostrezniki dolini in drugod) pripovedujejo kmetje, da jim letos delajo precejšnjo škodo na travnikih lisice in vrane, ko stikajo za svojo hrano, se spravijo na travnike in brskajo tudi za ogrci. Ti so pod koreninami trav in lisice in vrane zato vrtajo v zemljo in pri tem dvigajo travo s koreninami vred. Tako spodkopana trava se prevrne in nato posuši. Zato so travniki na visečih rebrih zelo razredčeni. Hribovski kmetje žele, da bi lovci preganjali nadležne lisice in vrane.

Snemanje litijskih pionirjev na magnetofonski trak

Ob zaključku letošnjega šolskega leta so pionirji litijske državne gimnazije priredili uspeh koncert, o katerem smo že poročali. Na koncertu je bil navzoč tudi glasbeni referent Radia Ljubljana, ki je povabil litijske pionirje v Ljubljano. Tam je celoten zbor nastopil v koncertnem študiju, ves program pa so posneli na magnetofonski trak. Tako bomo zdaj večkrat slišali mlade litijske pevce v Radiu Ljubljana.

Obisk v ljubljanski radijski postaji je bil za večino dijakov prijetno presenečenje, saj so se seznanili z radijskimi napravami in videli marsikaj novega. Snemanje na magnetofonski trak je vsakega lepo priznalo mladim gimnazijcem in njihovu požrtvovalnemu dirigentu tov. Verenu Korošcu.

Visoka Sava povzročila smrt stare žene

Deževje zadnjih dni je precej dvignilo reko Savo. Narasla voda otežkoča promet na brodovih

V litijski občini so uvedli pobiranje radijske naročnine po hišah

Uprava Radia Ljubljana je olajšala svojim naročnikom plačevanje mesečne naročnine za radijske sprejemnike. V vseh večjih krajih je postavila inkasante, ki sedaj redno pobirajo mesečno naročnino. Doslej je imela namreč uprava Radia Ljubljana precej sitnosti zaradi nerednih plačnikov. V litijski občini, ki ima 1457 gospodinjstev, je 216 radijskih sprejemnikov. Večina teh je v Litiji in v predlitiškem naselju v Gradcu. Število radijskih naročnikov po litijskih hribovih je pa precej majhno, čeprav bi bilo pričakovati, da se bodo ugodnosti, ki jih nudi radijski sprejemnik, posluževali zlasti naši gospodarji po samotnih hribovih. Mesto inkasanta opravlja tov. Minka Baumkircherjeva iz Litije. Uvedbo inkasanta vsi radijski naročniki toplo pozdravljajo, ker jim je s tem olajšano plačevanje mesečne naročnine.

Ali veš, kaj je fluorografiranje?

Vsa skrb naše socialistične domovine je posvečena ljudskemu zdravstvu, ker le zdrav državljan lahko uspešno gradi socializem. Fluorografska akcija v našem okraju bo ugotovila zdravstveno stanje vsega tukajšnjega prebivalstva. Brezplačno rentgensko slikanje pljuč in drugih prsnih organov bo ugotovilo, ali si zdrav ali pa potreben zdravniške pomoči. Akcija bo uspela samo tedaj, če bo udeležba res polnoštevilna, ker le na ta način bo mogoče ugotoviti razna bolezenska žarišča.

Za uspeh akcije ni dovolj, da se udeležijo samo slikanja, ampak da se zanesljivo javijo tudi zdravniškemu pozivu na ponovni pregled, če je fluorograf odkril pri tebi bolezen. Bolnikom bo omogočeno takojšnje brezplačno zdravljenje.

Zagorska Glasbena šola in njeni uspehi

Pred nedavnim je zapustilo Glasbeno šolo v Zagorju lepo število učencev in učenk, ki so skozi celo leto pridno delali in se poglabljali v plemenito glasbeno dejavnost.

Hotel bi prikazati nekoliko podrobneje to šolo v Zagorju, ki obstaja že štiri leta.

Nedvomno so se mnogi naši starši razveselili ustanovitve te šole, ki ob svojem začetku ni imela prav ničesar za pouk v glasbi. Ravnatelj tov. Slavko Korošec je s svojo iniciativo uspel dobiti nekaj glasbil, ki so komaj zadoščali za skromen začetek. Tako so začeli prihajati vsi tisti otroci, ki so imeli veselje do glasbene umetnosti. V Zagorju ni bilo nikoli poprej tovrstne šole, zato je razumljivo, da je bil odziv prav velik. Žal pa šola ni mogla sprejeti vseh. V teh letih ji je uspelo dobiti še nekaj več prostorov, tako da danes ta šola nemoteno dela, seveda še z manjšimi pomanjkljivostmi.

V razgovoru s prof. Korošcem mi je ta dejal: »Letošnje leto je bilo posebno plodno; moram priznati, da so učenci preslegli vsa moja pričakovanja. Moram poudariti, da so ti učenci večinoma otroci naših rudarjev in zelo sem vesel, da zagorski rudar razume potrebo izobraževanja svojih otrok tudi na tem področju. Seveda imamo še težave; manjka nam klavirjev in tudi ostalih instrumentov, vendar smo pouk v glasbi razporedili tako, da je učenje potekalo nemoteno. Naglasil bi, da je ta šola v preteklem letu dala šest učencev, letos pa jih bo ravno toliko godnih za Srednjo glasbeno šolo v Ljubljani, kjer bodo ti učenci po treh letih postali poklicni učitelji glasbe. Ni mi treba posebej poudarjati, da je delo tovariš ravnatelj, »pomen te okolščine, saj je dobro znano, kako so nam potrebni taki učitelji. Večina naših šol jih še nima, pa tudi vsa kulturna društva so skoro brez njih.«

»Letošnje leto so učenci poleg obveznega pouka naštudira-

li »Kresnička«, sodelovali so s svojim orkestrom na raznih proslavah in akademijah — za zaključek so pa učenci imeli dve glasbeni produkciji. Sprva so hoteli to produkcijo izvesti samo za ostale učence, toda na zahtevo staršev in ostalih je bila ta produkcija javna in so jo morali na zahtevo Zagorjanov ponoviti. Sedaj pa pripravljajo še samostojen koncert, ki ga bo obiskala glavna poverjenica Ljudske prosvete tov. Jerajeva in šolski inšpektorji.

Omenil bi še nekatere stvari, ki ovirajo delo te šole; glavna zapreka je pomanjkanje instrumentov, pa tudi finančno ne stoji šola povsem najbolje. Pro račun, ki nam ga je odobril okrajni odbor, je zelo majhen. Ravnatelj je hkrati redno predavatelj na Glasbeni akademiji v Ljubljani, kar je seveda mno-

go preveč. Toda čeravno je to proti moji volji, rad hodim v Zagorje, saj sem rojak, posebno sem pa še zadovoljen z uspehi te šole, ki mi dajejo vedno novih vzpodbud za nadaljnje delo.

»Omenil bi še, da se je šola obrnila že mnogokrat na razna podjetja in ustanove s prošnjo za manjšo prispevke, ki bi ji bili dragocen pripomoček pri njenem delu. Toda žal odziva nismo našli. Če pa pomislim na vzgojno delo, ki ga opravlja ta ustanova v Zagorju, se čudim, da šola ni našla pri naših pristojnih činiteljih vsaj malo odziva in razumevanja. Vendar ta šola vseeno dela in bo tudi v bodoče vzgajala otroke zagorske srenje in jim tako pripomogla še k boljši izobrazbi.«

Šol želimo še mnogo uspehov.

Kreftove „Kreature“ na odru „Svobode II“ v Trbovljah

Gledališka skupina »Svobode II.« v Zgornjih Trbovljah je ponovila preteklo sredo zvečer v svojem Domu Kreftovo komedijo »Kreature«. Igra je ostra satira na slovensko malo buržoazijo med prvo svetovno vojno.

Predstava je še kar dobro uspevala in opazili je bilo, da so igralci tega odra v letošnji sezoni napredovali. Režijo je imel tov. Radoslav Češnovar, ki je s to igro v Trbovljah debitiral. Seveda so bile v uprizoritvi »Kreature« — ki so zahtevna igra — razne režijske in igralске pomanjkljivosti, ki pa so pri tem mladim gledališču razumljive in odpušljive. Najprijetnejše presežneženje je bilo, da se je ansambel letos jezikovno znatno popravil, kar je zahvaliti tov. Slavi Jelnikar-Guličevi.

Med igralci je bil prav dober Božo Jurše v vlogi dr. Kostanjška. Šibkejši je bil Miro Jurše, ki je igral Komarja. Verjetna ta igralec svoje vloge ni popolnoma razumel.

Janez Cestnik v vlogi Tomšiča

„Študentje smo“

Glasbena veseloigra »Študentje smo«, ki je pred kratkim doživela na odru »Svobode-center« svojo premiero in tudi že reprizo, je dosegla pri publiku popoln uspeh. Tako je bila gledališka dvorana v Delavskem domu v Trbovljah pri prvi uprizoritvi te veseloigre kakor tudi pri njenem ponavljanju nabito polna občinstva. Iz tega bi sklepali, da Trboveljčani na splošno bolj cenijo vesele igre kot pa resne drame, saj je bila gledališka dvorana pri odlični prikazani drami J. B. Priestleya »Inšpektor na obisku« slabo zasledena.

Igra »Študentje smo« je peta premiera na odru »Svobode-center« v tej sezoni. Opereto je režiral mladi režiser Franci Jarc, glasbo za igro, ki jo je napisal Danilo Bučar, je pa za orkester pripravil in dirigiral Jože Skrinar, ki je sodeloval pri igri s svojim orkestrom in pevci »Slavčica«.

Vodstvo gledališča »Svobode-center« je imelo namero prirediti v kratkem Gledališki teden v Trbovljah ter ponoviti v njem letošnje uprizoritve igre: »Pesem s ceste«, »Srečni dnevi«, »Cigani«, »Inšpektor na obisku« in »Študentje smo«, vendar je ta načrt opustilo. Gledališče se je

Kino »Svoboda-center« v Trbovljah

(Delavski dom)

bo imel na sporedu v bližnjih dneh na sporedu italijanski film

„Sanjala sem o raju“

Razpored predstav bo razviden z lepakom.

Kino »Svoboda« v Trbovljah II.

bo predvajal prihodnje dni angleški film

„Za Kylove ni prostora“

Razpored predstav bo razviden z lepakom.

KMETOVALCI — POZOR!

OZZ Trbovlje bo priredila v nedeljo in ponedeljek 28. in 29. junija t. l. kmetijsko strokovno ekskurzijo v severovzhodno Slovenijo — Prekmurje.

Interesenti naj se takoj prijavijo na OZZ v Trbovljah (telefon šte. 42).

Trboveljska mladinska godba v Tolminu

V soboto in nedeljo, 30. in 31. maja 1953 so mladina in pionirji tolminskega okraja priredili v počastitev rojstnega dne maršala Tita II. mladinski festival, na katerem je v telovadnih, dramskih in pevskih prireditvah sodelovalo preko 3000 mladine in pionirjev.

Kot gost je na tem veličastnem mladinskem prazniku sodelovala tudi mladinska pionirska godba iz Trbovelj. Mladi trboveljski godbeniki so poleg sodelovanja v mladinskem sprevodu z dvema krajšima, zelo dobrima koncertoma presenetili našo mladino in ostale udeležence tega festivala. Z obrazov tisočev poslušalcev si lahko razbralo samo tole: take stvari zmore samo mladina naše domovine ob podpori socialistične družbe! Prepričani smo, da vaše gostovanje ne bo ostalo brez posledic pri naši mladini in bo rodilo nedvomno dobre uspehe na tem področju kulturne dejavnosti.

V imenu naše mladine in pionirjev se iskreno zahvaljujemo mladinski pionirski godbi in okrajnemu komiteju LMS iz Trbovelj za njen velik prispevek s svojo udeležbo na tem festivalu. Upamo, da ste se med mladino, ki živi na najzahodnejšem delu naše domovine, na Primorskem, dobro počutili.

Tovariške pozdrave!

Okrajni komite LMS Tolmin

Ali si že oravnal naročnino za „ZASAVSKI VESTNIK“

Italijanski film

„Sanjala sem o raju“

Benetke. Mladi jurist dr. Giorgio Cantoni je rešil utaplajočo se, neznanu gospodjo, ki jo je zajel vihar. Hotel jo je pospremiti domov, pa mu je nenadoma izginila. Bila je prostitutka Vanda iz penziona »Sirena« v Rimu. Prodajala se je zato, da je vzdrževala starše in domače. Njeno pravo ime je bilo Marija Severi in se ji je gabilo dosežanje ostudno življenje, ki se ga je hotela rešiti.

Se isti dan zvečer sta se Marija in Giorgio srečala v avto-

busu, ki je peljal v Rim. Spoznala sta se. Giorgio je Marijo pregovoril, da je ostala v Florenci in sta skupaj obiskala njegovo sestro Ado. Minili so meseci, Ada, Marija in Giorgio so bili že dobri prijatelji. Marijo je grizlo umazano življenje v penzionu toliko bolj, ker se je zaljubila v Giorgioja. Ada se je poročila in tudi Giorgio je zaprosil Marijo za roko. Kako naj se mu razkrije? Cantonovi so Marijo prisrčno sprejeli in Giorgio je jo odpeljal s seboj na svoj dvorec, kjer sta preživela nekaj srečnih dni. Ko se je

Marija vrnila v penzion, je dala lastnici ves svoj nakit, samo da ji mogla stran, k Giorgioju, v dostojno življenje, v raj...

Ravno ko se je pripravljala za odhod, je nekega »klienta« v zloglasni hiši zadela kap. Prišla je policija in z njo preiskovalni sodnik dr. Giorgio Cantoni. Vsa dekleta so morala k zaslišanju in tudi Marija — toda ta pred svojega zaročnika. Ko jo je prepoznal, je obupana Marija skočila z najvišjega nadstropja na cesto. V rešilnem avtu je izdihnila v Giorgiovem naročju. Raj, o katerem je sanjala, ji je utonil za zmerom.

Angleški film

„Za Kylove ni prostora“

Na lanskem filmskem festivalu v Benetkah film ni doživel uspeha. »To ni film za nas,« je menila festivalska publika in kritika. Preveč je resničen in preveč neprijeten, ker govori o usodi družine, za katero ni nikjer pod nebom prostora. Preganja jo neusmiljena prepoved: »Prepovedano potovati in se ustavljati,« ki je veljala za cigane, piskroveze, brezdomce, za brezposelne, za reveže, za potepuhe in berabe. Družina Kylovih ni imela nikjer miru, nikjer se ni smela ustaviti in naseliti. Alec Kyle je imel še to smolo, da je v silobranu ubil lovškega čuvaja, ker je obstrelil njegovega najmlajšega sina. Truplo so skrili in si izmislili hitro zgodbo okoli umora čuvaja. Kdo bi sicer revežu verjel, da je ubil čuvaja slučajno? Strganec ostane zločinec, tako mu je

Prizor iz filma »Sanjala sem o raju«

šel konec. Ko bi začeli še enkrat od začetka, bi še kar gledal.

Tako ljubko, prisrčno in skladno zaigrano je bilo, da sem kar strmel in seveda tudi vsi ostali gledalci z menoj. Čisto smo pozabili, da smo v domači dvorani, ker nas je dejanje na odru resnično prestavilo v mišino pravljico. Kako iskreno smo sočustvovali z ubogim Kresničkom, ki je iskal svojo lučko! Nekaterim mežnim mamicam so se kar solze lesketale v obeh. In scena! Res tako pravljici, da bolj biti ne more in bi se lahko kosala z vsakim našim velikim odrov. Prijetno šumenje vodometa, pozibavanje velikih, živobarnih, svetlih cvetov, ples vil in Kresniček — vse tako živo, naravno in pravilno obnem, da nas je zaneslo v tisto čudovito deželo sanj in pravljic, v katero nas lahko ponese samo resnično doživetje, ki ga občuti srce in ne samo oči in ušesa.

Da je bilo res tako, priča tudi to, da je bila v dvorani do konca predstave absolutna tišina, dasi je bila dvorana napolnjena v glavnem z otroki, ki vedno delajo nemir. Sedaj so pa negibno strmeli na oder in se veseli zganili samo takrat, ko je ubogi Kresniček spet dobil svojo lučko. Tudi s tem se nismo mogli sprizniti, da se je zastor zaprl in nas je zbudila resnična stvarnost, ki je — žal — vse drugačna.

Seveda, koliko truda, dela, skrbi in dobrih živcev je treba, preden se spravi taka stvar na oder, bi vedeli povedati tisti, ki so igrice pripravili, zlasti tov. Rutarjeva kot glavni režiser, Novakova, Letnikova in pa tov. Rajner in Pešec ml., ki sta se mučila s sceno ter jo s pomočjo tov. Burgerja ustvarila res kot pravo pravljico, pa še Nemec, Pešec st. in vsi drugi, ki so kakorkoli pomagali in s tem dokazali, kaj zmore složno delo in kaj je zmogel naš mladinski oder ustvariti.

Takih uprizoritev, takih iger si naši ljudje še žele in mnogi pravijo, da bodo šli »Kresnička« gledat, kolikokrat ga bodo še igrali. Upajmo, da ga bomo videli tudi na jesenskem kulturnem festivalu v Radečah. Vim.

Pevski koncert v Papirnici Radeče

Mešani pevski zbor »Svobode« iz Radeč je prejšnjo nedeljo priredil pevski koncert v sindikalni dvorani radeške papirnice. Koncert je bil dobro obiskan in je lepo uspel, kar je dokaz, da naš pevski zbor napreduje in upajmo, da bo še večkrat nastopil v bližnjih krajih, pa tudi v Radečah, saj so Radečani veliki ljubitelji lepe pesmi. Vim.

usojeno. Policaj Manningan ni verjel Kylovim, zlasti ne po pretepu v gostilni z njimi. Preganja jih je iz kraja v kraj, hotel je dokazati, da so oni morilci. Aleca ni izpusil več izpred oči.

Ko je Alecu zbolela žena in umrla, sta ostala s sinkom sama v neki zapušteni hiši, ki so si jo preuredili za bivališče. Toda tudi tam niso reveži imeli miru. Vrgli so jih iz razpadle bajte na cesto, ki jim je usojena. Alec se je odločil, da bo zapustil te neprijazne kraje, toda policaj ga je na begu ujel in izročil birokratski pravici, da ga obsodi kot zločinca, ker nima dela, ker se potika in za »šalo« ubija ljudi.

C. K.

14

Enajst let pozneje

Niko je razjahal svojo mulo ter pomagal Silvini spet v sodelo, ne da bi se pri tem zmenil za Jörna. Tako se je zgodilo, da je zadnji del poti jezdil ob njeni strani. Toda govorila ni sta.

Dospeli so do observatorija. Bil je masivna, kamenita stavba z veliko kupolo na strehi. Fiametta je že čakala. Naročila je prenočišča in se pobrigala tudi za okrepčila. Bila sta tu gori doslej samo dva gosta, dva gospoda iz Milana, ki sta prišla že prej, da sta videla sončni zahod z vrha ognjenika. Delala sta vtis, da sta že kar dobra prijatelja Fiamette. Pomagala sta ji, ko je prinesla vroč čaj na mizo.

Ko so se vsi ogreli, je postal tudi Jörn boljše volje. Smehljaje se je, hvalil v hiši prostore za turiste, razlagal, da voda za čaj na vrhu ognjenika zavre že pri devetdesetih stopinjah, da je treba kuhati makarone v papinskem loncu, če nočeš jesti čisto navadnega kleda, da se tu gori dobi voda za čaj le iz razstopljenega snega, ki ga hrani-

jo v neki čudoviti naravni cisterni zadaj za hišo, namreč v nekem starem eksplozijskem žrelu.

Ko je eden obeh gospodov iz Milana vprašal, kaj je pravzaprav papinski lonec, mu je Fiametta pojasnila, naj si doma v kuhinji svoje soproge ogleda navaden lonec za kuhanje na paro. Vsi so se veselo zasmejali.

Le Niko se ni smejal. Njegov obraz je bil resen. Sedel je v družbi in nekaj premišljeval. Le tu in tam se je nasmehnil, če ga je kdo pogledal. Tisoč misli se mu je podilo po glavi. Bile so zamotane in spet jasne misli, pametne in prismojene. Za trenutek je bil že pripravljen, da resignira, da se odpove tej krasni tujki in pomaga Jörnu, da si jo pridobi — takoj nato pa je bil spet drugih misli. Pripravljen je bil na boj za to lepo ženo, ki jo je ljubil, ki mora na vsak način postati njegova, ne glede na vse zapreke, če naj ima življenje zanj sploh še kak smisel.

Proti polnoči so se vsi vlegli,

toda le oba gospoda iz Milana sta zaspala. Jörn in Niko sta mislila na Silvino. Fiametta je bila v mislih pri svojem otroku, majhnem, drobnem in živahnem fantku, ki je bil star pet let. Zelela je, da bi se spet vrnila v Palermo, službo pri rudniku Santa Lucia pa opustila. Vittorio, slikar, ki je delal 100-lirske slike in bil njen sosed v hiši, je imel prav; hoteli mu je pokazati, da se ne boji pretrgati svoje dosedanje življenje.

Medtem ko se je Fiametta pobrigala za jutranji čaj in sta se oba gospoda iz Milana pričkala z Jörnom, ali je pot na Etno lepša poleti ali pozimi, je prišla Silvina iz hiše. Nebo je bilo še temno. Nad Katanijo je ležala lahka megla. Veter je pihal ostreje in hladneje kot prejšnji večer.

Kar spreletelo jo je, ko je videla, da ji Niko sledi. Roke je imel v žepu in opazoval strmo padajoče žrelo ognjenika. Gost dim se je kadil iz njega in se vzpenjal proti vrhu Etna. Veter je podil dim, ki se je vrtinčil in gostil v temen oblak, nato pa se spet pričel redčiti.

»La montagna!« je dejal Niko resno. »Gora! Etna!«

Oba sta stala nekaj časa molče. Silvino je pričelo zebsti. Da

bi nekaj rekla, je vprašala, zakaj pravijo Sicilijanci Etni Mongibello.

»Trdijo, da to ime Etna izvira iz arabsčine in sicer iz imena Gibel Utlatat.«

»Kaj mislite o vremenu?«

Niko je nagnil glavo nekoliko postrani. »Precej hladno je,« ji je odgovoril, »in precej dima je na slemenu gore. Ste še trudni?«

»Ni sile.«

Sedaj se pričena najneprijetnejši del poti, ki nam ga mule ne bodo mogle več lajšati. Dalje kot do observatorija ne pridejo.

Silvina se mu je nasmehnila spodbudno. In ta njen smehljaj ga je kar naenkrat spet spomnil na dekle, ki jo je ubil. Strmel je v obraz Konstance pl. Dyckenhoff.

Silvina je opazila njegov začuden obraz. Zdelo se ji je, da bere njegove misli. Povesila je glavo.

Ta trenutek je stopil Jörn iz hiše in zaklical: »Caj je pripravljen!« Sli so v hišo. Jörn je meril svojega brata z nezaupljivimi očmi.

Po zajtrku so se takoj odpravili na pot. Bili so vsi toplo oblečeni, okrog vratu so si pa ovili volnene rute. Bilo je obupno mrzlo, Lorenzo je zaradi tega diktiral vsem hitrejši tempo.

Po desetih minutah hoje, kjer so se vsem nosek vdiral do členkov v črni pesek, so dospeli do severovzhodne stene iz žlindre.

»Tristo metrov«, je pripomnil Jörn in pogledal v višino. »Še eno uro hoje. Bomo videli, kdo bo prvi prispel na vrh.«

Stena je bila strma. Noge so brodirale po globokem pepelu. Drčalo je vsem, lovili so se in iskali zamen opore.

»Riposo«, je opominjal Lorenzo. »Samo mirno in ne počivati!« Prispeli so v območje ostrih žvepljenih par. Silvina si je tiščala robec na usta.

Pot je postajala še bolj strma, plast peska se je pa tanjšala. Povsod so naleteli na gladiko, trdo skorjo lave.

Lorenzo je bil kmalu dober kos poti pred ostalimi. Jörn je hotel pomagati Silvini. Njemu, kemiku, plin ni delal težav. Vendar ga je odklonila. »Pojdite!«, mu je rekla. Nikakor ne smete dopustiti, da bi vas gospoda iz Milana prehitela.

Zasmejal se je. »Zelite, da vam razložim sestavo dušice pare?«

»Hvala, ni potrebno!« Odhitel je naprej. Fiametta mu je sledila. Castihlepje se je je polastilo. Tako je naneslo kar samo od sebe, da je Niko

ostal pri Silvini. Pomagal ji je, kadar ji mogla naprej.

Cez nekaj minut, ki so se vlekle v neskončnost, sta dospela do roba ognjenika. Našla sta prostor, kjer sta bila za silo zavarovana pred vetrom. Fiametta je bila prva. Splezala je še pred Lorenzom na vrh hriba. Ko so ji moški častili, se je smejala s solznimi očmi, čemur je bil kriv oster, zgoc dim.

Jörn je bil spet slabe volje. Klalo ga je, da ga je Silvina odslovila in poslala naprej. Jazen je bil, da sta Silvina in Niko, ki sta prišla zadnja na cilj, čepala skupaj na tleh.

»No, klavirno izgledamo vsi«, je dejal eden obeh gospodov iz Milana. In res so bili več ali manj vsi razmršeni. Oster, ledeno mrzel veter ter vroče žveplene pare so storile svoje, da so imeli vsi zardele oči in je moral zdaj ta, zdaj oni pokajevati — toda mogočna priroda je prevzela vse: besede so jim zamrle na ustnicah, pozabili so na jezo in veselje.

Zdnilo se je. Postajalo je svetleje in svetleje. Nad stebrom oblaka se je na vzhodu začel svetlikati baržunasto rdeč žarek. Nad otokom je še ležala sivovioletna barva, kjer je postajal ilasti pramen vedno bolj prozoren in svetel.

Rizikultura in Sport

Mladinsko prvenstvo Slovenije v košarki

ASK prvak Slovenije

V soboto in nedeljo je bilo v Trbovljah mladinsko prvenstvo Slovenije v košarki. Sodelovalo je 11 ekip iz Kopa, Postojne, Medvode, Maribora, Celja, Trbovelj in Ljubljane. Predtekmovanje je bilo v dveh skupinah. Prvenstvo Slovenije so osvojili mladinci ASK, ki so v finalni tekmi premagali ljubljansko Slavijo 42:38 (24:15). Tako je ASK že šestič postal mladinski prvak Slovenije.

Košarkarsko prvenstvo Zasavja

Proletarec-Litija 78:24 (35:10)

V četrtek 11. t. m. so v Litiji odigrali prvenstveno košarkarsko tekmo Litijani in moštvo zagorskega Proletarca. Zmagali so tehnično boljši in borbenejši gostje.

Od Proletarca so dosegli koše: Kovač 29, Lipovšek 26, Herman 7, Spolenak 10, Dolanc 5 in Flisek 2 — od Litijanov pa: Lebinger 8, Kifner 3, Kavčič 2, Baus 2, Kanduč 3, Skoberne 6. — Tekmo je pred 150 gledalci sodil Kavčič iz Ljubljane.

Svoboda (Trbovlje II)-Proletarec 60:30 (21:19)

Prejšnjo nedeljo sta pa odigrala odločilno košarkarsko tekmo za naslov prvaka okraja Trbovlje v Zagorju ekipa Svobode iz Trbovelj II in košarkarji domačega Proletarca. Zagorjani so bili v prvem polčasu neprimerno boljši kot v drugem, ko jih je zmedela groba igra gostov, kjer je sodnik izključil nekoga igralca iz trboveljske Svobode.

Od Svobode so dosegli Zobec 23 košev, Turk 12, Marinič 10, Plevčak 7, Šterban 7 ter Poličnik 1 koš — od Proletarca pa Lipovšek 11, Herman 7, Drnovšek 6, Spolenak 3, Kovač 2 in Dolanc 1 koš. — Pred 200 gledalci sta tekmo dobro sodila Vozelj in Remic iz Ljubljane.

Ostali rezultati prvenstva: Svoboda-Litija 67:22, Proleta-

dinski prvak Slovenije. Zanimivo je pripomniti, da so najboljša plasirana moštva do petega mesta igrala po določenem sistemu, kar pa ne velja za ostale udeležence. Končni vrstni red je tale:

1. ASK, 2. Slavija, 3. Partizan (Medvode), 4. Branik, 5. Železničar (Lj.), 6. Svoboda (Trbovlje), 7. Železničar (Maribor), 8. Rudar (Trbovlje), 9. Aurora (Koper), 10. Celje, 11. Postojna.

rec-Litija 51:23, Svoboda-Proletarec 39:34.

Lestvica:

Svoboda	3	3	0	166:88	6
Proletarec	4	2	2	193:146	6
Litija	3	0	3	69:196	3

O tekmi med Litijo in Svobodo bo še sklepala tehnična komisija KZS v Ljubljani.

Kegljanje

PROLETAREC-KLADIVAR 568:555

Prejšnjo nedeljo so imeli zagorski kegljaji v gosteh kegljače Kladivarja iz Celja. Tekma na novo dograjenem kegljišču v Toplicah je privabila precej gledalcev. Sreča se je nasmešila domačinom, ki so imeli najboljšega moža v Tinetu Kosu, medtem ko je bil med gosti najboljši državni reprezentant Karadjole.

Keglaška tekma v Zagorju

Na novem modernem kegljišču v Zagorju se je pomerilo v svojem znanju 6 kegljaških klubov iz našega okraja, iz Celja in Vevč.

I. mesto so dosegli kegljaji »Kladivarja« iz Celja, ki so porili 301 klin (lanskoletni državni prvaki), II. mesto »Rudar« iz Trbovelj (289), III. mesto »Retje« iz Trbovelj (287), IV. mesto »Proletarec« iz Zagorja (286), V. mesto »Bratstvo« iz Hrastnika (243), VI. mesto pa moštvo »Papirničarja« iz Vevč, ki je prevrnilo 232 klinov.

Plavalni dvboj za pokal Velenjskega jezera

ZŠD Železničar (C)-Rudar 50:49

Velenje, 14. junija. Vreme hladno. Okrnjeno moštvo Rudarja in pomlajeno z mladinci je častno opravilo svoje naloge. Zmaga bi morala pripadati Rudarju, če bi sodniški zbor pravično opravil svoje naloge. Kajti plavalec Železničarja je zaplaval v sosedno progo, kar gotovo zahteva diskvalifikacijo.

Z rezultatom smo lahko popolnoma zadovoljni. Če bi bilo naše kopališče sposobno za trening, bi bili uspehi še znatno boljši. Plavalci Rudarja so

nastopili brez vsakega treninga. Zelja vseh plavalcev je, da se LO MO Trbovlje za to stvar zanima in stori vse potrebno — kajti prvenstvo v plavanju je pred vrati.

Tehnični rezultati:

Moški: 100 m metuljček: Klančnik (C) 1:27.8; 100 m hrbtno: Glas (R) 1:31.0; 100 m klasično: Santo (R) 1:31.1; 100 m crawl: Baloh (R) 1:17.3; 4x30m mešan: Celje; skoki: Baloh (R).

Ženske: 100 m prsno: Pirnat (C); 100 m hrbtno: Irt (R); 100 m crawl: Jošt (C).

Waterpolo: Železničar—Rudar 2:2 (2:0).

Izredni občni zbor SD „Retje“

V rudniški restavraciji v Trbovljah sta imela SD „Retje“ in košarkarski klub »Svoboda II.« iz Zgornjih Trbovelj izredni občni zbor. V dvorani se je zbralo članstvo obeh društev polnoštevilno, temu izrednemu zborovanju je pa za ZK prisostvoval tudi sekretar MK ZKS Trbovlje tov. Dušan Povše, za OLO Trbovlje pa tov. Maks Černe.

Iz poročil tega sestanka smo povzeli, da šteje SD »Retje« 350 članov, ki so sodelovali v nogometni, teniški, namiznoteniški, šahovski in kegljaški sekciji. Razvoj in potreba sta pa dala pobudo, da se dosedanj KK »Svoboda II.« iz Zgornjih Trbovelj ter SD »Retje« združita v eno društvo pod imenom »SD Svoboda-Trbovlje«. Košarkarski klub »Svoboda II.« šteje okrog 100 članov in članic.

Novo društvo bo imelo 6 aktivnih sekcij. Pod njegovo upravo je prešel dosedanj košarkarski stadion pri OLO Trbovlje. Novoustanovljeno društvo si je zadalo nalogo, da še letos dogradi novo igrišče v Zgornjih Trbovljah, poleg tega pa ima društvo v načrtu izgradnjo dveh teniških igrišč, ker po vsej verjetnosti dosedanje teniško igrišče pri Detjem domu na Vodah ne bo zadostovalo rastočim potrebam.

Na občnem zboru je zastop-

nik TVD »Partizana« v Trbovljah podčrtal potrebo sodelovanja SD »Svobode« in TVD »Partizana« ter obljubil novemu društvu vso pomoč. Presemetilo je pa, da na tem občnem zboru ni bilo nobenega zastopnika največjega športnega društva v Trbovljah — SD »Rudarja«.

— Če bo novo društvo hodilo po poti, ki si jo je začrtalo, smo lahko prepričani, da se bo lepo razvijalo in napredovalo.

OBJAVE

Listnica uredništva

Več prispevkov in dopisov zaradi pomanjkanja prostora nismo mogli priobčiti ali pa smo jih odložili za pozneje. Prosimo prijazde za uvidenost in oprostitev, med njimi tudi DPD »Svoboda II.« v Hrastniku. Radi bi ustregli vsem, žal nam pa to v danih okoliščinah ni mogoče. Vse dopisnike ponovno prosimo, naj nam pošljajo kolikor mogoče kratka in jedrnatna poročila. Uredništvo.

Obvestilo

Kakor že znano, bo okrajna komisija za počitniška letovanja pri OLO Trbovlje organizirala letošnje leto za otroke našega okraja letovanja in taborjenja v prijetnem letoviškem kraju Izlake. Poskrbeli bomo, da se bodo naši malčki kar najbolje počutili in odnesli z letovanja lepe vtise.

Vsi tiste, ki so prejeli poklice za prvo izmeno letovanja in taborjenja, obveščamo, da bo odhod v Izlake v ponedeljek, 29. junija t. l. Vlak odhaja iz Hrastnika ob 6.34, iz Trbovelj pa ob 7.09 zjutraj.

Otroci naj bodo vsaj pol ure pred odhodom vlaka na železniški postaji, kjer jih bo prevzel vodja, ki jih bo nato spremljal do Zagorja.

Za otroke iz Zagorja je zbrališče na trgu v Toplicah ob 8. uri zjutraj, ki bodo nato pod vodstvom spremljevalca odšli v Izlake, med potjo se jim pa bodo priključili otroci iz Lok pri Zagorju. Vsi skupaj se bodo po prihodu v Izlake priglasi pri upravniku letovanja na osnovni šoli v Izlakah.

Zelimo vsem prijetne počitnice!

Okrajna komisija za počitni letovanja in taborjenja.

Kostajnsku, kjer se reflektanti lahko priglasi vsaj do 1. julija t. l.

Vse ustanove, podjetja in ljudska oblast se naprošajo, da podprejo naše delo ter mladini finančno pomagajo do tega taborjenja. Zlasti pa želimo, da nas za časa taborjenja obiščete in se sami prepričate o našem delu in taboriški vzgoji.

Črni panter.

Rojstva, poroke in smrti

V trboveljskem okraju se je v mesecu maju rodilo 105 otrok, umrlo je pa 52 ljudi. Poročili so se sledeči:

Čemšenik: delavec Anton Drole in delavka Marija Pikelj; kmetovalec Leopold Papinutti in Olga Kovak, poljedelka; kmetovalec Vekoslav Drole in gospodinja Frančiška Benko.

Dol pri Hrastniku: rudar Alojz Kaluža in gospodinja Frančiška Jeran, roj. Kolunder; steklar Leopold Završnik in delavka Terezija Ojstršek.

Dole pri Litiji: poljski delavec Robert Logar in Ljudmila Kovak, knjigovodkinja; kmet Stanislav Sluga in kmečka delavka Marija Centa.

Hrastnik: čevljar Mihael Jamšek in delavka Ernestina-Nada Klepej; šofer Ernest Bočko in kuharska pomočnica Stanislava Kurent; rudar Jože Jamšek in kuharska pomočnica Pavla Imperl; električar Jože Zupanc in strojepiska Marija Vrtičnik; kmetovalec Josip Jelakovič in delavka Ana Zibret; železostrovar Viljem Vovčič in delavka Pavla Hercog; ključavničar Franc Božič in šivilja Olga Peklar; delavec Alojz Pust in šivilja Ida Kepa; računovodja Aleksander Vavpotič in nameščalka Romana Frankovič; oddekovodja Ludovik Ranzinger in delavka Frančiška Kolander.

Loke pri Zidanem mostu: zidar Vinko Kovšček in gosp. pomočnica Ivana Močnik.

Milnše: kmetovalec Mirko Očepek in kmetovalka Ivana Slapar.

Podkum: rudar Franc Jerše in gospodinja Fanj Zupanc; kmetovalec Franc Zupanc in gospodinja Frančiška Marin.

Polšnik: gozd. delavec Maks Fele in polj. delavka Stefanija Majcen; Martin Tomc, gozd. delavec in Marija Boršek, polj. delavka.

Radeče: mlinar Janez Gorenjec in gosp. pomočnica Milka Zaharstnik; rudar Stanislav Skoporc in delavka Justina Kišek; rudar Josip Gole in delavka Ljudmila Kišek; matičar Ivan Petelin in natakarka Ljudmila Kovšček; mlinar Janez Pohar in delavka Ana Pilih; delavec Franc Košič in hiš. pomočnica Pavla Hribšek.

Trbovlje: delavec Miroslav Tekavec in gospodinja Marija Kotnik, roj. Kranjc; delavec Viktor Smrgut in šivilja Frančiška Miglič; rudar Florijan Razboršek in gospodinja Silva Klopčič, roj. Bola; ključavničar Albin Repovž in delavka Frančiška Kuselj; rudar Janez Gunzek in gospodinja Marija Zmer-nik, roj. Josepini; kmetovalec Alojz Zadobovšek in gosp. pomočnica Olga Strubar; stroj. ključavničar Anton Korent in snalžka Elizabeta Hočvar; delavec Ferdo Skrinar in gosp. pomočnica Justina Zupanc; delavec Janez Zupanc in bolničarka Jožeta Močlar; mizar Melhior Česnovar in administratorka Ana Cvibovšek; klepar Jože Lesar in Berta Močlar, krojaška pomočnica; strugar Ivan Knez in delavka Marija Perpar; delavec Viljem Turnšek in polj. delavka Hedvika Razboršek; uslužbenec Franc Kramarič in uslužbenka Zofija Turšič.

Zagorje: cest. delavec Franc Zidmaher in polj. delavka Marija Stakne; rudar Slavko Erdelji in Ljudmila Krautberger, gospodinja; kinooperater Ivan Mahkovič in delavka Anica Lesjak; rudar Ivan Prosenec in kurirka Marija Sinkovec; vozniš Ferdo Dolinšek in Ana Sinkovec, natakarka; rudar Janez Ritenšek in šivilja Darinka Fincinger; rudar Jože Lebecnik in serviska Marija Zupanc; šofer Stane Svagan in trg. pomočnica Ivana Vozelj; knjigovodja Rudolf Klopčič in trg. pomočnica Irena Izlaker.

OPOZORILO

Opozorjam, da nisem plačnik za dolgove, ki bi jih delala moja žena Fani. Martin Božak, Trbovlje II/69.

Prodam belo pleskano spalnico. Naslov v upravi.

Zahvala

Najlepše se zahvaljujem primariju trboveljske bolnišnice dr. Virgilu Krasniku in njegovim asistentom za uspešno operacijo na želodcu. — Ivan Zebec, Zagorje.

Zahvala

Zahvaljujem se Društvu upokojencev LRS posmrtnino, izplačano po moji ženi, akoravno še nisem dosegel karentno dobo. — Jože Janko, Trbovlje.

Tineta Zupančiča,

ga spremlja tako številno na njegovi zadnji poti in pokrili njegov prerani grob s cvetjem, prisrčna zahvala. Posebej se zahvaljujem Zvezi komunistov, sindikatu in upravi Cementarne, posebno pa tov. Krmelju in Ostaniku za ves trud in sočutje, govornikom za tople poslovnice besede in stanovskim tovarišem, ki so ga ponesli do groba in zasuli njegov grob. — Zahvala joža žena, mati in ostalo sorodstvo. Trbovlje, 8. junija 1953.

Razpis

Uprava za ceste LRS — Tehnična sekcija Celje — razpisuje dobavo 10.000 kosov okroglih snežnih kolov dolžine 2,5 m, debeline 4 cm na tanjšem in 8 cm na debelem koncu. Koli morajo biti ravno raščeni, obeljeni, smrekovi ali iz primerne drugega lesa (sušice). Rok dobave do 15. avgusta 1953 franco kamionska cesta. Natančnejši pogoji dobave pri Tehnični sekciji Celje. Najmanjša dobava 1000 kosov. Rok za dostavo pismenih ponudb na naslov: Uprava za ceste LRS — Tehnična sekcija Celje, v Celju-Lava, do 6. julija 1953.

UPRAVA ZA CESTE LRS
TEHNIČNA SEKCIJA CELJE

Na taborenju